

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 359

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

47. évfolyam
2004. december 4.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ A Tanács 2073/2004/EK rendelete (2004. november 16.) a jövedéki adók területén való közüzemi együttműködésről 1
- ★ A Tanács 2074/2004/EK rendelete (2004. november 29.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes gyűrűs iratgyűjtő szerkezetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről 11
- A Bizottság 2075/2004/EK rendelete (2004. december 3.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 23
- ★ A Bizottság 2076/2004/EK rendelete (2004. december 3.) a műtrágyákról szóló 2003/2003/EK rendelet I. mellékletének első alkalommal történő kiigazításáról (EDDHS és hármas szuperfoszfát) ⁽¹⁾ 25
- ★ A Bizottság 2077/2004/EK rendelete (2004. december 3.) az Európai Parlament és a Tanács 2037/2000/EK rendeletének a reakcióközegek használata tekintetében történő módosításáról 28
- ★ A Tanács 2004/106/EK irányelve (2004. november 16.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EKG tanácsi irányelv, valamint a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló 92/12/EKG irányelv módosításáról 30

Ár: 18 EUR

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

Tanács

2004/828/EK:

- ★ A Tanács határozata (2004. november 2.) az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség közötti, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás és az ahhoz kapcsolódó szándéknyilatkozat aláírásáról 32

Megállapodás az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség között, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi rendeletben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról 33

Szándéknyilatkozat 46

2004/829/EK:

- ★ A Tanács határozata (2004. november 29.) a Régiók Bizottsága egy spanyol póttagjának kinevezéséről 54

Bizottság

2004/830/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2004. október 18.) az egyes Indiából származó széles spektrumú antibiotikumok behozatalára végleges kiegyenlítő vámot kivető 2164/98/EK tanácsi rendelet gyorsított felülvizsgálatának befejezéséről 55

2004/831/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2004. december 3.) a 2003/526/EK határozat Németország Észak-Rajna-Vesztfáliában és Szlovákiában a klasszikus sertéspestis elleni védekezésre irányuló intézkedések tekintetében történő módosításáról (az értesítés a B(2004) 4506. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 61

2004/832/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2004. december 3.) az Északi-Vogézekben a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felszámolására és a klasszikus sertéspestis elleni sürgősségi vakcinázására irányuló terv jóváhagyásáról (az értesítés a B(2004) 4538. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 62

Az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján elfogadott jogi aktusok

- ★ A Tanács 2004/833/KKBP határozata (2004. december 2.) a 2002/589/KKBP együttes fellépésnek az Európai Unió által az ECOWAS-nak a könnyű fegyverekre vonatkozó moratórium keretében nyújtott hozzájárulására tekintettel történő végrehajtásáról 65

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 2073/2004/EK RENDELETE

(2004. november 16.)

a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére, ⁽¹⁾tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A csalás az Európai Unióban komoly következményekkel jár a nemzeti költségvetésekre és a jövedéki termékek szállítása tekintetében a verseny torzulásához vezethet. Következésképpen a csalás hatással van a belső piac működésére.
- (2) A jövedékiadó-csalások leküzdése érdekében a tagállamok közigazgatási hatóságai között szoros együttműködés szükséges az e területen hozott intézkedések végrehajtásában.
- (3) Ezért meg kell határozni azokat a szabályokat, amelyek a tagállamok közigazgatási hatóságait a kölcsönös segítségnyújtásra és a Bizottsággal való együttműködésre kötelezik a jövedéki termékek mozgására és a jövedéki adó beszedésére vonatkozó szabályok helyes alkalmazása érdekében.
- (4) A jövedéki adók területén való kölcsönös segítségnyújtást és közigazgatási együttműködést a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő

kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ szabályozza. A hozzáadottérték-adó területén való kölcsönös segítségnyújtást és közigazgatási együttműködést az 1798/2003/EK rendelet ⁽⁴⁾ szabályozza.

- (5) Bár ez a jogi eszköz hatékonynak bizonyult, a közigazgatási együttműködés területén már nem tud megfelelni azon új kényszerítő erőknél, amelyek a belső piacon a gazdaságok egyre erősebb integrációjából adódnak.
- (6) A jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ az információcsere számos eszközét is bevezette. Az ezekre vonatkozó eljárásokat a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködés általános jogi keretei között kell szabályozni.
- (7) Szükség van a tagállamok közötti együttműködés világosabb és nagyobb mértékben kötelező szabályozására, mivel az érintett felek jogai és kötelességei nincsenek megfelelően meghatározva.
- (8) A helyi vagy nemzeti csaláselleni hivatalok között nincs elegendő közvetlen kapcsolat, mivel az általános gyakorlat szerint az információ közlése a központi kapcsolattartó hivatalok között történik. Ennek következménye a hatékonyság hiánya, a közigazgatási együttműködésre vonatkozó megegyezések kihasználatlansága és a jelentős késedelem az információközlés terén. Ezért rendelkezni kell a közigazgatási szervek közötti közvetlen kapcsolatok fokozásáról az együttműködés javítása és gyorsítása érdekében.
- (9) Végezetül azért is szükséges a szorosabb együttműködés, mert – a 92/12/EGK irányelv 15b. cikke szerinti árumozgás-igazolás kivételével – nagyon kevés az automatikus vagy spontán információcsere a tagállamok között. A csalás elleni hatékony küzdelem érdekében intenzívebbé és gyorsabbá kell tenni az információcserét a nemzeti hatóságok között, illetve a nemzeti hatóságok és a Bizottság között.

⁽¹⁾ 2004. április 1-jei (a Hivatalos Lapban még közzé nem tett) vélemény.

⁽²⁾ HL C 112., 2004.4.30., 64. o.

⁽³⁾ HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb a 2004/56/EK irányelvvel (HL L 127., 2004.4.29., 70. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 264., 2003.10.15., 1. o. A legutóbb a 885/2004/EK rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 76., 1992.3.23., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított rendelet.

- (10) Ebből következően a jövedéki adók területén speciális eszköz szükséges a 77/799/EGK irányelv rendelkezéseinek beépítésére. Ennek az eszköznek azokra a területekre is figyelmet kell fordítania, amelyeken a tagállamok közötti együttműködés javítható a jövedéki termékek mozgására vonatkozó információ átadását biztosító rendszerek bevezetése és továbbfejlesztése által. Ez az eszköz nem sérti a közigazgatási rendszerek kölcsönös segítségnyújtásáról és együttműködéséről szóló 1997. december 18-i egyezmény alkalmazását⁽¹⁾.
- (11) Ez a rendelet semmilyen módon nem akadályozhatja a jövedéki adók területén a csalás elleni küzdelemre irányuló más közösségi intézkedéseket.
- (12) Ez a rendelet magában foglalja és meghatározza a 92/12/EGK irányelvben szereplő részletes szabályokat, a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés előmozdítása érdekében. Ezek a szabályok magukban foglalják az érintett kereskedők nyilvántartásba vételét, és a helyiségeket, valamint az árumozgás-igazolási rendszert. Ez a rendelet továbbá bevezeti a tagállamok közötti korai előértesítési rendszert.
- (13) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az 1995. október 24-i, az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ foglalt egyes jogokat és kötelezettségeket az említett irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelmében e rendelet alkalmazásában korlátozni szükséges.
- (14) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket az 1999. június 28-i, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (15) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a tagállamok között a közigazgatási együttműködés egyszerűsítését és erősítését, amely összehangolt megközelítést kíván – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés egységessége és hatékonysága miatt ez a cél közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Ez a rendelet – az előbb említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban – nem lépi túl a célkitűzés eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket.
- (16) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

(1) E rendelet azon feltételeket állapítja meg, amelyek szerint a jövedéki adóra vonatkozó jogszabályoknak a tagállamokban történő alkalmazásáért felelős közigazgatási hatóságok együttműködnek egymással és a Bizottsággal e jogszabályok betartásának biztosítása érdekében.

E célból a rendelet megállapítja azon szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek és átadják egymásnak a jövedéki adók helyes megállapításához szükséges információkat.

E rendelet továbbá bizonyos típusú, különösen a Közösségen belüli jövedéki termékek kereskedelmére vonatkozó információk elektronikus úton történő cseréjével kapcsolatos szabályokat és eljárásokat állapít meg.

(2) Ez a rendelet nem érinti a kölcsönös bünyogi jogsegélyre vonatkozó szabályok tagállamokbeli alkalmazását. Nem érinti továbbá az egyéb jogi eszközökből, beleértve a tagállamok közötti kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokból származó szélesebb körű kölcsönös segítségnyújtási kötelezettségek teljesítését.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „illetékes hatóság”: a 3. cikk (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt hatóság;
2. „megkereső hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó hivatala vagy egyik kapcsolattartó szerve vagy a tagállam illetékes tisztviselője, aki az illetékes hatóság nevében segítségnyújtás iránti megkeresést küld;
3. „megkeresett hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó hivatala vagy egyik kapcsolattartó szerve vagy olyan illetékes tisztviselője, aki az illetékes hatóság nevében a segítségnyújtás iránti megkeresést fogadja;
4. „központi kapcsolattartó hivatal”: a 3. cikk (3) bekezdése szerinti hivatal, amely a közigazgatási együttműködés területén a más tagállamokkal történő kapcsolattartás főfelelőse;

⁽¹⁾ A Tanács 1997. december 18-i jogi aktusa (HL C 24., 1998.1.23., 1. o.)

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

5. „kapcsolattartó szerv”: a központi kapcsolattartó hivatalon kívüli bármely más, olyan területi illetékességgel vagy különleges operatív felelősséggel bíró szerv, amelyet az illetékes hatóság a 3. cikk (4) bekezdése szerint e rendelet alapján közvetlen információcsere folytatására jelölt ki;
6. „illetékes tisztviselő”: minden olyan tisztviselő, aki a 3. cikk (5) bekezdése szerinti felhatalmazás alapján az e rendelet alapján történő közvetlen információcserére jogosult;
7. „jövedéki hivatal”: bármely hivatal, ahol a jövedéki szabályok által meghatározott alakiságok közül néhány elvégezhető;
8. „alkalmankénti automatikus csere”: előre meghatározott információ előzetes megkeresés nélküli rendszerszerű közlése egy másik tagállammal, a vonatkozó információ rendelkezésre állásakor;
9. „rendszeres automatikus csere”: előre meghatározott információ előzetes megkeresés nélküli rendszerszerű közlése egy másik tagállammal, előre meghatározott időközönként;
10. „spontán csere”: információ előzetes megkeresés nélküli nem rendszeres közlése egy másik tagállammal;
11. „számítógépes rendszer”: a jövedéki termékek szállításának nyomonkövetésére a 2003. június 16-i 1152/2003/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban⁽¹⁾ elrendelt számítógépes rendszer;
12. „személy”
- a) természetes személy,
- b) jogi személy, vagy
- c) amennyiben hatályos jogszabályok úgy rendelkeznek, a jogi személyiség nélküli jogképes személyegyesülés (társulás);
13. „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő feldolgozása (a digitális tömörítést is beleértve) és tárolása vezetékes vagy rádióan keresztül történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával;
14. „azonosító szám”: az ezen rendelet 22. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott szám;
15. „hozzáadottértékdó- (HÉA-) azonosító szám”: az 1977. május 17-i, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékdó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽²⁾ 22. cikke (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában meghatározott szám;
16. „jövedéki termékek Közösségen belüli mozgása”: jövedéki termékek szállítása két vagy több tagállam között a jövedéki adóra vonatkozó adófelfüggesztés szerint a 92/12/EGK irányelv III. címe értelmében, vagy a 92/12/EGK irányelv 7. és 10. cikkének értelmében szabadforgalomba bocsátott jövedéki termékek két vagy több tagállam közötti mozgása;
17. „közigazgatási vizsgálat”: feladataik ellátása során a tisztviselők vagy az illetékes hatóságok által végzett minden olyan ellenőrzés, vizsgálat és egyéb cselekvés, amelynek célja a jövedéki adóra vonatkozó jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása;
18. „CCN/CSI-hálózat”: a közös kommunikációs hálózaton (CCN) és a közös rendszerinterfészen (CSI) alapuló, az illetékes hatóságok között a vám- és adóügy területén a teljes körű elektronikus információtovábbítás biztosítása érdekében a Közösség által kifejlesztett közös felület.
19. „jövedéki adó”: a jövedék területén a Közösségi jogszabályok hatálya alá tartozó adók, beleértve az energiatermékekre és a villamos energiára a 2003/96/EK tanácsi irányelv⁽³⁾ szerint kivetett adókat.
20. „TKO”: a 92/12/EGK irányelv 18. cikke (1) bekezdésében említett okmány.
21. „EKO”: a 92/12/EGK irányelv 7. cikke (4) bekezdésében említett okmány.

3. cikk

(1) Minden tagállam értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot az általa hatóságként kijelölt illetékes hatóságról, amelynek nevében e rendeletet akár közvetlenül, akár átruházott hatáskörben alkalmazzák.

(2) Minden tagállam kijelöl egy központi kapcsolattartó hivalt, amelyre a közigazgatási együttműködés terén a többi tagállammal fenntartott kapcsolat tekintetében főfelelősséget ruháznak. A tagállam erről tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságát.

⁽²⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o. A legutóbb a 2004/75/EK irányelvvel (HL L 157., 2004.4.30., 100. o.) módosított irányelv.

⁽¹⁾ HL L 162., 2003.7.1., 5. o.

(3) A központi kapcsolattartó hivatal elsődleges felelőssége a jövedéki termékek mozgására vonatkozó információ cseréje és különösen az alábbi területeken viseli az elsődleges felelősséget:

- a) a 22. cikkben előírt elektronikus nyilvántartásban tárolt adatok cseréje;
- b) a 23. cikkben előírt korai előértesítési rendszer;
- c) a 24. cikkben előírt, más tagállamokhoz benyújtott vagy azoktól fogadott igazolási kérelmek.

(4) Minden tagállam illetékes hatósága kijelölhet egy, a központi kapcsolattartó hivataltól eltérő kapcsolattartó szervet is, amely e rendelet alapján közvetlenül cserélhet információt. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy e szervek jegyzéke naprakész és a többi érintett tagállam központi kapcsolattartó hivatala számára hozzáférhető legyen.

(5) Minden tagállam illetékes hatósága az általa meghatározott feltételeknek megfelelően kijelölhet olyan illetékes tisztviselőket is, akik e rendelet alapján közvetlenül cserélhetnek információt. A tagállam, ha kijelöl ilyeneket, korlátozhatja e hatáskör-átruházás terjedelmét. A központi kapcsolattartó hivatal felelős azért, hogy e tisztviselők jegyzéke naprakész és a többi érintett tagállam központi kapcsolattartó hivatala számára hozzáférhető legyen.

(6) A 11. és 13. cikk alapján információt cserélő tisztviselőket e tekintetben illetékes tisztviselőnek kell tekinteni, összhangban az illetékes hatóságok által megállapított feltételekkel.

(7) A kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselők a segítségnyújtásra vonatkozó megkeresés vagy egy ilyen megkeresésre adott válasz küldéséről vagy átvételéről, a saját tagállamaik által meghatározott szabályok szerint értesítik annak központi kapcsolattartó hivatalát.

(8) A kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő a területi vagy működési illetékességén túlmenő cselekvést igénylő segítségnyújtási megkeresés átvétele után a megkeresést haladéktalanul továbbítja tagállamának központi kapcsolattartó hivatalához, és erről értesíti a megkereső hatóságot. Ilyen esetben a 8. cikkben megállapított határidő a kérelem központi kapcsolattartó hivatal részére történő továbbításának napját követő napon veszi kezdetét.

4. cikk

(1) Az e rendeletben meghatározott segítségnyújtási kötelezettség nem terjed ki olyan információk és dokumentumok átadására, amelyeket az 1. cikkben említett közigazgatási hatóságok az igazságügyi hatóságok engedélyével vagy kérelmére kaptak meg.

(2) Amennyiben azonban valamely illetékes hatóság hatásköre a nemzeti joggal összhangban kiterjed az (1) bekezdésben említett információk közlésére, e közlésre az e rendeletben előírt közigazgatási együttműködés keretében is sor kerülhet. Az ilyen

közléseket – ha a nemzeti jog szerint kötelező az ilyen engedélyeztetés – az igazságügyi hatóságnak előzetesen engedélyeznie kell.

II. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGKERESÉS ALAPJÁN

1. SZAKASZ

Információ és közigazgatási vizsgálat iránti megkeresés

5. cikk

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság közli az 1. cikkben említett információt, beleértve egy egyedi esetre vagy esetekre vonatkozó bármilyen információt.

(2) Az (1) bekezdésben említett információ továbbítása céljából a megkeresett hatóság intézkedik az információ megszerzéséhez szükséges közigazgatási vizsgálatok lefolytatása érdekében.

(3) Az (1) bekezdésben említett megkeresés tartalmazhat egyedi közigazgatási vizsgálat iránti indokolt megkeresést. Amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, döntésének indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.

(4) A kért információ megszerzése, illetve a kért közigazgatási vizsgálat lefolytatása céljából a megkeresett hatóság vagy az általa igénybe vett közigazgatási hatóság úgy jár el, mintha az eljárást saját feladatai ellátása során vagy saját tagállama valamely más hatóságának megkeresésére folytatná le.

6. cikk

Az 5. cikkben említett, információ és közigazgatási vizsgálat iránti megkereséseket, amennyiben lehetséges, a 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott formanyomtatvány felhasználásával küldik meg. Azonban a 24. cikkben említett körülmények között, a jövedéki termékekre vonatkozó, a 24. cikk (2) bekezdésében előírt árumozgás-igazolási szabványokmány a tájékoztatási megkeresés egyszerűsített formája.

7. cikk

(1) A megkeresett hatóság – a megkereső hatóság kérésére – az összes, birtokában lévő, az ügyre vonatkozó információt – jelentések, tanúsítványok és egyéb dokumentumok vagy ezek hitelesített másolatainak vagy kivonatainak formájában – valamint a közigazgatási vizsgálat eredményeit közli a megkereső hatósággal.

(2) Eredeti dokumentumok átadására csak akkor kerülhet sor, ha ez nem ellentétes a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hatályos rendelkezéseivel.

2. SZAKASZ

Az információszolgáltatásra vonatkozó határidők

8. cikk

A megkeresett hatóság az 5. és 7. cikkben említett információt a lehető leggyorsabban, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított három hónapon belül szolgáltatja.

9. cikk

Bizonyos különleges esetfajtáknál a megkeresett és a megkereső hatóság a 8. cikkben megállapított határidőktől eltérő határidőkben is megállapodhat.

10. cikk

Amennyiben a megkeresett hatóság a megkeresésre a határidő végéig nem tud válaszolni, ennek okát haladéktalanul közli a megkereső hatósággal, és jelzi, mikorra tud válaszolni.

3. SZAKASZ

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

11. cikk

(1) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban, a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők az 1. cikk szerinti információcsere céljából jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam közigazgatási hatóságai végzik feladataikat. Amennyiben a kért információt olyan dokumentáció tartalmazza, amelyhez a megkeresett hatóság tisztviselői hozzáférnek, úgy a megkereső hatóság tisztviselői másolatot kapnak a kért információt tartalmazó dokumentumokról.

(2) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban, a megkereső hatóság által kijelölt tisztviselők az 1. cikk szerinti információcsere céljából jelen lehetnek a közigazgatási vizsgálatoknál. A közigazgatási vizsgálatokat kizárólag a megkeresett hatóság tisztviselői végzik. A megkereső hatóság tisztviselői a megkeresett hatóság tisztviselőire ruházott vizsgálati jogkört nem gyakorolhatják. Ugyanakkor bejuthatnak ugyanazokba a helyiségekbe, és hozzáférhetnek ugyanazokhoz a dokumentumokhoz, mint amelyekhez a megkeresett hatóság tisztviselői, de csak ezek közvetítésével, és kizárólag a folyamatban lévő közigazgatási vizsgálat céljából.

(3) A megkereső hatóság azon tisztviselőinek, akik az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban egy másik tagállamban tartózkodnak, mindenkor fel kell tudniuk mutatni a személyazonosságukat és hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

4. SZAKASZ

Egyidejű ellenőrzések

12. cikk

Az 1. cikkben említett információcsere céljából két vagy több tagállam megállapodhat abban, hogy saját területükön egyidejű ellenőrzésnek vetik alá egy vagy több olyan személy jövedéki adózási helyzetét, akiket közös vagy egymást kiegészítő érdekek fűznek egymáshoz, feltéve ha az ilyen ellenőrzés hatékonyabbnak tűnik, mintha csak egyetlen tagállamban kerülne sor ellenőrzésre.

13. cikk

(1) Egy tagállam önállóan határozza meg, hogy mely személyeket szándékozik egyidejű ellenőrzésre javasolni. E tagállam illetékes hatósága értesíti a többi érintett tagállam illetékes hatóságát azon esetekről, amelyeket egyidejű ellenőrzésre javasol. Döntését a döntés alapjául szolgáló információ közlésével lehetőség szerint indokolja. Meghatározza azon időszakot, amelyben az ellenőrzésre sor kerül.

(2) Az érintett tagállamok ezt követően döntenek arról, hogy részt kívánnak-e venni az egyidejű ellenőrzésben. Az egyidejű ellenőrzési javaslat kézhezvételekor az illetékes hatóság megerősíti egyetértését vagy indokollással ellátott elutasítását a másik tagállam illetékes hatósága felé.

(3) Minden illetékes hatóság kijelöl egy képviselőt, aki felelős az ellenőrzési művelet felügyeletéért és összehangolásáért.

(4) Az egyidejű ellenőrzést követően az illetékes hatóságok késedelem nélkül tájékoztatják a többi tagállam jövedéki kapcsolattartó hivatalát az ilyen egyidejű ellenőrzés során megállapított családi módszerekről, ha az ilyen információ vélhetőleg a többi tagállam különös érdeklődésére tart számot. Az illetékes hatóságok a Bizottságot is tájékoztathatják.

5. SZAKASZ

Közigazgatási határozatokra és intézkedésekre vonatkozó értesítési megkeresés

14. cikk

A megkereső hatóság kérelmére a megkeresett hatóság – saját tagállamának hasonló értesítésekre vonatkozó hatályos jogszabályaival összhangban – értesíti a címzettet a megkereső tagállam közigazgatási hatóságai által hozott mindazon közigazgatási határozatokról és intézkedésekről, melyek a jövedéki adókról szóló jogszabályok alkalmazására vonatkoznak, kivéve az 1976. március 15-i, az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikkében említetteket.

⁽¹⁾ HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

15. cikk

Az értesítés iránti megkeresés tartalmazza az értesítésben szerepelő határozat vagy intézkedés tárgyát, a név és cím megjelölését, valamint bármilyen egyéb, a címzett azonosítására vonatkozó további adatot.

16. cikk

A megkeresett hatóság haladéktalanul válaszol a megkereső hatóság értesítési megkeresésére, és tájékoztatja különösen arról az időpontról, amikor a határozatot vagy intézkedést megküldi a címzettnek, illetve, amennyiben azt nem tudja megküldeni, akkor annak okáról. Az értesítésben szerepelteendő határozat vagy intézkedés tartalma alapján nem lehet a megkeresést elutasítani.

III. FEJEZET

ELŐZETES KÉRELEM NÉLKÜLI INFORMÁCIÓCSERE

17. cikk

Az IV. fejezet sérelme nélkül, az 1. cikkben említett információt minden tagállam illetékes hatósága alkalmankénti automatikus vagy rendszeres automatikus csere útján továbbítja a többi érintett tagállam illetékes hatóságának, amennyiben:

1. a másik tagállamban jövedéki adóra vonatkozó jogszabályok megszegése, illetve szabálytalanság történt, vagy annak gyanúja áll fenn;
2. az egyik tagállam területén történt jövedéki adóra vonatkozó jogszabályok megszegése, illetve szabálytalanság, vagy annak gyanúja esetleg hatással lehet egy másik tagállamra is;
3. fennáll a csalás vagy jövedékiadó-veszteség veszélye a másik tagállamban.

18. cikk

A 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meg kell határozni:

1. a kicserélendő információ pontos kategóriáit;
2. az információcsere gyakoriságát;
3. az információcserével kapcsolatos célszerű intézkedéseket.

Minden tagállam meghatározza, hogy részt kíván-e venni egy adott információkategória cseréjében, és hogy ez rendszeres automatikus vagy alkalmankénti automatikus csere útján történik.

19. cikk

A tagállamok illetékes hatóságai előzetes megkeresés nélkül, spontán csere útján bármikor továbbíthatják egymásnak az 1. cikkben említett, tudomásukra jutott információkat.

20. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezési intézkedéseket az e fejezetben előírt információcsere könnyítése érdekében.

21. cikk

E fejezet végrehajtása érdekében egy tagállamot sem lehet arra kötelezni, hogy adatgyűjtés céljából személyekre nézve új kötelezettségeket állapítson meg, vagy aránytalanul nagy adminisztratív terheket vállaljon.

IV. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGEN BELÜLI ÜGYLETEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ TÁROLÁSA ÉS CSERÉJE

22. cikk

(1) Mindegyik tagállam illetékes hatósága elektronikus adatbázist tart fenn, mely a következő nyilvántartásokat tartalmazza:

a) azon személyek nyilvántartása, akik a 92/12/EGK irányelv 4. cikkének a) és d) pontja szerint, jövedéki szempontból adóraktári engedéllyel rendelkeznek vagy bejegyzett kereskedők;

b) adóraktárnak nyilvánított telephelyek nyilvántartása.

(2) A nyilvántartás a többi tagállam számára rendelkezésre bocsátott következő információkat tartalmazza:

a) az illetékes hatóság által kiadott, a személyre illetve a telephelyre vonatkozó azonosító számot;

b) a személy, illetve a telephely nevét és címét;

c) a személy által tárolható, illetve fogadható, vagy az adott telephelyen tárolható illetve fogadható termékek közül a jövedéki termékekre vonatkozó kategóriát és kombinált nomenklatúrát;

d) azon központi kapcsolattartó hivatal, illetve jövedéki hivatal azonosítását, melytől további információkat lehet megszerezni;

e) az adóraktár engedélyese, illetve bejegyzett kereskedő engedélyének kiállítási, módosítási dátumát, és – adott esetben – az érvényesség megszűnésének dátumát;

f) azon személyek azonosításához szükséges információkat, akik a 92/12/EGK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése szerint kötelezettségeket vállaltak;

g) azon személyek azonosításához szükséges információkat, akik a jövedéki termékek mozgásában alkalmanként közreműködnek, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak;

(3) A nemzeti nyilvántartásokat – kizárólag jövedéki adóval összefüggő célokra – a többi tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani.

(4) Mindegyik tagállam központi kapcsolattartó hivatala vagy egyik kapcsolattartó szerve biztosítja, hogy a jövedékiadóköteles termékeknek a Közösségen belüli mozgásában közreműködő személyek megerősítést kaphassanak az ezen cikk értelmében tárolt információkról.

(5) A (2) bekezdésben említett részletes információkat, a nyilvántartások bevezetésére és naprakésszé tételére vonatkozó részletes előírásokat, a (2) bekezdésben említett személyek és telephelyek azonosításához szükséges információk gyűjtésére és az azonosító számok rögzítésére szolgáló harmonizált szabványokat, valamint a nyilvántartásoknak minden tagállam számára – a (3) bekezdésben meghatározottak szerint – történő rendelkezésre bocsátására vonatkozó előírásokat a 34. cikk (2) bekezdésében előírt eljárás szerint kell meghatározni.

(6) Amennyiben egy kereskedő csak a hozzáadottérték-adó azonosító száma alapján azonosítható, az 1798/2003/EK rendelet 27. cikke alkalmazandó e célból.

23. cikk

(1) A tagállamok elektronikus korai előértesítési rendszert vezetnek be, amelyen keresztül a jövedéki termék feladása szerinti tagállam központi kapcsolattartó hivatala vagy egyik kapcsolattartó szerve a rendeltetési hely szerinti tagállam kapcsolattartó hivatalának információt vagy figyelmeztető üzenetet küldhet, mielőtt az adott kapcsolattartó hivatal vagy kapcsolattartó szerv a TKO-információk birtokába kerül, és legkésőbb, mikor a termékeket feladták. Ezen információcsere részeként a TKO-információk alapján, az üzenet elküldése előtt, és – amennyiben szükséges – annak kézhezvétele után, kockázatelemzést kell végezni.

(2) A kicserélendő információkat és a vonatkozó előírásokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint kell meghatározni.

24. cikk

(1) Az 5. cikkel összhangban, a jövedéki termékek mozgása közben vagy után, egy tagállam központi kapcsolattartó hivatala vagy egy másik tagállam központi kapcsolattartó hivatalától vagy kapcsolattartó szervénél tájékoztatási megkereséssel élhet. Ezen információcsere alkalmazásában a TKO- illetve EKO-informá-

ciók alapján, a megkeresés elküldése előtt, és – amennyiben szükséges – annak kézhezvétele után, kockázatelemzést kell végezni.

(2) Az (1) bekezdésben említett információcsere a szóban forgó árumozgások igazolási szabványokmánya alapján kell végrehajtani. Ennek a dokumentumnak a formáját és tartalmát, valamint az információcsere vonatkozó előírásokat a 34. cikk (2) bekezdésében előírt eljárás szerint kell meghatározni.

(3) A jövedéki termék feladójának lakóhelye, illetve székhelye szerinti tagállam érintett hatóságai segítséget nyújthatnak a (2) bekezdésben előírt dokumentum felhasználásával, amennyiben a feladó nem kapja meg a TKO, illetve EKO 3. példányát, és amennyiben a feladó minden rendelkezésére álló lehetőséget kimerített, hogy megszerezze a termékek mozgásával kapcsolatos vámkezelésről szóló igazolást. Amennyiben ilyen segítség nyújtására kerül sor, az nem mentesíti a feladót adózási kötelezettségei alól.

A rendeltetési hely szerinti tagállam érintett hatóságai mindent megtesznek annak érdekében, hogy a feladó szerinti tagállam érintett hatóságai által ilyen segítségnyújtás folyamán hozzájuk intézett megkereséseknek eleget tegyenek.

25. cikk

(1) Amennyiben a jövedéki termékek mozgásának és nyomonkövetésének ellenőrzése számítógépes rendszer segítségével történik, mindegyik tagállam illetékes hatósága ebben a rendszerben tartja és dolgozza fel az információkat.

Annak érdekében, hogy ezeket az információkat az ezen rendeletben előírt eljárások során fel lehessen használni, ezen információkat legalább azon naptári év végétől számított 3 évig meg kell őrizni, amelyben az árumozgást megindították.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a rendszerben tárolt információk naprakészek, teljesek és pontosak legyenek.

V. FEJEZET

KAPCSOLAT A BIZOTTSÁGGAL

26. cikk

(1) A Bizottság és a tagállamok megvizsgálják és értékelik az e rendeletben meghatározott közigazgatási együttműködésre vonatkozó intézkedések érvényesülését. Ezen cikk alkalmazásában a Bizottság ezen intézkedések érvényesülésének javítása céljából összefoglalja a tagállamok tapasztalatait. Ebből a célból a tagállamok által megadott információk nem tartalmazhatnak egyedi vagy személyes adatokat.

(2) A tagállamok az e rendelet általuk való alkalmazásával kapcsolatos valamennyi rendelkezésükre álló információt eljuttatják a Bizottsághoz, beleértve a rendelet végrehajtásának értékeléséhez szükséges valamennyi statisztikai adatot is. A lényeges statisztikai adatokról a 34. cikk (2) bekezdésében említett folyamattal összhangban kell határozni, és csak annyiban kell azokat közölni, amennyiben rendelkezésre állnak, illetve amennyiben az adatok közlése vélhetően nem von maga után indokolatlan mértékű közigazgatási terhet.

(3) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan, a jövedéki adóról szóló jogszabályok megsértésére felhasznált vagy állítólagosan felhasznált módszerre vagy gyakorlatra vonatkozóan rendelkezésükre álló információt – amennyiben úgy ítélik meg, hogy az ilyen információ a többi tagállamnak különösen érdekében áll –, amely az e rendeletben meghatározott, közigazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezések működése során felmerült hiányosságokat vagy joghézagokat tár fel.

(4) Az adókijátszás és adócsalás leküzdésére irányuló közigazgatási együttműködési rendszer hatékonyságának értékelése céljából a tagállamok bármely egyéb rendelkezésre álló, az 1. cikkben említett információt közölhetnek a Bizottsággal.

(5) A Bizottság a (2), (3) és (5) bekezdésben említett információt továbbítja a többi érintett tagállamnak.

VI. FEJEZET

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

27. cikk

(1) Amennyiben valamely tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól kap információt, úgy e hatóság az információt továbbíthatja a feltehetően érdekelt tagállamok illetékes hatóságai felé, az ezt kérő tagállamoknak pedig minden esetben, amennyiben ezt az adott harmadik országgal fennálló segítségnyújtási megállapodások megengedik. Amennyiben az a Közösség érdekét érinti, az ilyen információk a Bizottsághoz is továbbíthatók.

(2) Feltéve, hogy az érintett harmadik ország jogi kötelezettséget vállalt arra vonatkozóan, hogy megadja azon segítséget, amely a jövedéki adóra vonatkozó előírásokkal feltehetően ütköző ügyletek szabálytalan jellegének bizonyításához szükséges, az e rendelet alkalmazásában megszerzett információt – az információt szolgáltató illetékes hatóságok beleegyezésével, továbbá a személyes adatok harmadik országok felé történő kiadására vonatkozó hazai rendelkezésekkel összhangban – közölni lehet az érintett harmadik országgal.

VII. FEJEZET

AZ INFORMÁCIÓCSERE FELTÉTELEI

28. cikk

Az e rendeletnek megfelelően közölt információt lehetőleg elektronikus úton, a 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadandó szabályok alapján kell biztosítani.

29. cikk

A segítségnyújtási megkeresések, az értesítési megkereséseket is beleértve, és az azokhoz csatolt dokumentumok a megkereső és a megkeresett hatóság között egyeztetett bármely nyelven készülhetnek. E megkereséseket csak olyan különleges esetekben kíséri a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén készült fordítás, ha a megkeresett hatóság az ilyen fordítás kérését megindokolja.

30. cikk

(1) Az egyik tagállam megkeresett hatósága a másik tagállam megkereső hatóságának az 1. cikkben említett információt a következő feltétellel szolgáltatja:

- a) a megkereső hatóság megkereséseinek száma és jellege egy adott időszakon belül nem ró aránytalanul nagy adminisztratív terhet a megkeresett hatóságra;
- b) a megkereső hatóság már kimerítette azon szokásos információforrásokat, amelyeket a kívánt cél elérésének veszélyeztetése nélkül az adott körülmények között a kért információ megszerzéséhez felhasználhatott volna.

(2) Amennyiben a kölcsönös segítségnyújtás túlzott költségekhez vezető különleges problémákat okoz, a megkereső és a megkeresett hatóság ilyen esetben különleges költségtérítési rendelkezéseket hozhat.

(3) Ez a rendelet nem kötelez vizsgálatok elvégzésére vagy információ szolgáltatására, ha azon tagállam jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata, amelynek szolgáltatnia kellene az információt, nem jogosítja fel az illetékes hatóságot az ilyen vizsgálatok végrehajtására, illetve az ilyen információnak az adott tagállam saját céljára történő beszerzésére vagy hasznosítására.

(4) A tagállamok illetékes hatóságai elutasíthatják az információ szolgáltatását, amennyiben a megkereső tagállam jogi okokból nem tud hasonló jellegű adatokat szolgáltatni.

(5) Az információszolgáltatás megtagadható, amennyiben az üzleti, ipari vagy szakmai titok, kereskedelmi folyamat vagy olyan információ felfedéséhez vezet, amelynek felfedése sérti a közérdeket.

(6) A megkeresett hatóság közli a megkereső hatósággal azon okokat, amelyek alapján a segítségnyújtás iránti megkeresést elutasította. A Bizottságot évente, statisztikai céllal szintén tájékoztatni kell az elutasítások indokainak kategóriáiról.

(7) A 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban el lehet fogadni egy olyan minimális összeget, amely felett élni lehet a segítségnyújtás iránti megkereséssel.

31. cikk

(1) Az e rendelet alkalmazásában közölt információra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és ugyanolyan védelmet élvez, mint amelyet az információt kapó tagállam nemzeti joga és a közösségi hatóságokra alkalmazandó megfelelő rendelkezések az ilyen jellegű információnak biztosítanak.

Az ilyen információt fel lehet használni az adóalap megállapításához, a jövedéki adó beszedéséhez vagy annak közigazgatási ellenőrzéséhez, a jövedéki termékek mozgásának ellenőrzéséhez, kockázatelemzéshez, illetve vizsgálatokhoz.

Az információt fel lehet használni az olyan bírósági vagy közigazgatási eljárások során is, amelyek az adójogszabályok megsértésének következményeként szankciókat vonhatnak maguk után, az ilyen eljárásokban az alperes és a tanúk jogait szabályozó általános szabályok és jogi rendelkezések sérelme nélkül.

Fel lehet használni egyéb, a 76/308/EK irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó adók, vámok és díjak megállapításához.

Az Európai Bizottság Biztonsági Akkreditációs Hatósága által megfelelően akkreditált személyek ezen információhoz csak a CCN/CSI hálózat gondozásához, karbantartásához és fejlesztéséhez szükséges mértékben férhetnek hozzá.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága engedélyezi annak más célokra történő felhasználását a megkereső hatóság tagállamában, ha a megkeresett hatóság tagállamának joga szerint az információt ott hasonló célokra fel lehet használni.

(3) Amennyiben a megkereső hatóság úgy véli, hogy a megkeresett hatóságtól kapott információ egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára hasznos lehet, továbbíthatja ezen információt az utóbbi hatóságnak. A megkereső hatóság értesíti erről a megkeresett hatóságot. A megkeresett hatóságnak jogában áll az információ harmadik tagállam felé való közlését előzetes beleegyezésétől függővé tenni.

(4) A tagállamok korlátozzák a 95/46/EK irányelv 10. cikkében, 11. cikke (1) bekezdésében, 12. cikkében és 21. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét, amennyiben ez az irányelv 13. cikkének e) pontjában említett érdekek védelme érdekében szükségesnek bizonyul.

32. cikk

Azon jelentéseket, tanúsítványokat és egyéb dokumentumokat vagy ezek hitelesített másolatait vagy kivonatait, amelyeket a megkeresett hatóság tisztviselői szereztek meg és az e rendeletben meghatározott segítségnyújtás során közöltek a megkereső hatósággal, a megkereső hatóság tagállamának illetékes szervei ugyanúgy bizonyítékként használhatják fel, mint a megkereső ország hatóságai által kiállított hasonló dokumentumokat.

33. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy

- a) a 3. cikkben említett illetékes hatóságok között hatékony belső koordinációt biztosítsanak;
- b) az ilyen koordináció céljára felhatalmazott hatóságok között közvetlen együttműködés jöjjön létre;
- c) biztosítsák az e rendeletben meghatározott információcserére vonatkozó rendelkezések zavartalan működését.

(2) A Bizottság a rendelkezésére álló, átadható információkat haladéktalanul közli a tagállamok illetékes hatóságaival.

VIII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

(1) A Bizottságot a 92/12/EK irányelv 24. cikk (1) bekezdésével létrehozott jövedékiadó-bizottság segíti

(2) Amennyiben e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság eljárási szabályzatát maga fogadja el.

35. cikk

(1) E rendelet hatálybalépésétől kezdve és különösen a tagállamok által közölt információk alapján, e rendelet alkalmazásáról a Bizottság évente jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az e rendelet által szabályozott területen fogadnak el.

36. cikk

Az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a Bizottságot, amennyiben az e rendelet hatálya alá tartozó területen kétoldalú megállapodást kötnek, kivéve ha a megállapodás egyedi esetek kezelését célozza. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállam illetékes hatóságait.

37. cikk

Ez a rendelet 2005. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 16-án.

a Tanács részéről

az elnök

G. ZALM

A TANÁCS 2074/2004/EK RENDELETE**(2004. november 29.)****a Kínai Népköztársaságból származó egyes gyűrűs iratgyűjtő szerkezetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (az alaprendelet), és különösen annak 11. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

gyűrűstől eltérő RBM-re (8305 10 00 11, 8305 10 00 12 és 8305 10 00 19 TARIC-kód) alkalmazandó vámtételt a 2100/2000/EK tanácsi rendelettel⁽³⁾ a WWS esetében 51,2 %-ra, a többi KNK-beli vállalat esetében 78,8 %-ra növelték.

(3) Az Indonéziából származó RBM behozatalára 2002 júniusa óta dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések vannak hatályban. Ezeket az intézkedéseket, amelyekre a jelenlegi felülvizsgálat nem terjed ki, a 2002. június 4-i 976/2002/EK tanácsi rendelet, illetve 977/2002/EK tanácsi rendelet⁽⁴⁾ vezette be.

(4) A 119/97/EK tanácsi rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Vietnamból feladott RBM útján történő állítólagos kijátszására vonatkozó vizsgálatot követően az intézkedéseket az 1208/2004/EK tanácsi rendelettel⁽⁵⁾ kiterjesztették a Vietnamból feladott behozatalokra.

A. AZ ELJÁRÁS**1. Hatályos intézkedések**

(1) 1997 januárjában a 119/97/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ végleges dömpingellenes vámot vetett ki a többek között a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK vagy az érintett ország) származó egyes gyűrűs iratgyűjtő szerkezetek (RBM) behozatalára. A vámkezelés előtti nettó közösségi határparitáson számított árra alkalmazandó végleges vámtétel a World Wide Stationery Mfg („WWS”) esetében – ez a vállalat egyéni elbánásban részesült – 32,5 %, a KNK többi vállalata esetében 39,4 % volt. Ezek a vámtételek a 17- vagy 23-gyűrűstől eltérő RBM-típusokra vonatkoztak (8305 10 00 11, 8305 10 00 12 és 8305 10 00 19 TARIC-kód), a 17- és 23-gyűrűs RBM-re pedig (8305 10 00 21, 8305 10 00 22 és 8305 10 00 29 TARIC-kód) a 325 EUR/1 000 darabos minimum importár (MIP) és a vámkezelés előtti közösségi határparitáson számított ár közötti különbözetnek megfelelő vám vonatkozott, amennyiben az utóbbi összeg alacsonyabb volt a MIP-nél.

(2) A fent említett intézkedések abszorpcióellenes felülvizsgálata iránti, az alaprendelet 12. cikke alapján benyújtott kérelmet követően 2000 szeptemberében a 17- és 23-

(5) 2004 áprilisában vizsgálatot indítottak⁽⁶⁾ a 119/97/EK tanácsi rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedések Thaiföldről feladott RBM útján történő állítólagos kijátszása tekintetében, függetlenül attól, hogy azokat Thaiföldről származóként jelentik-e be.

(6) Az előző két preambulumbekkezdésben említett két vizsgálat a jelenlegi vizsgálat eredményeitől függetlenül zajlott.

2. Felülvizsgálat iránti kérelem

(7) A KNK-ból származó egyes RBM-típusok behozatalára hatályban lévő dömpingellenes intézkedések⁽⁷⁾ közelgő lejáratairól szóló értesítés kihirdetését követően a Bizottsághoz 2001. október 23-án egy kérelem érkezett ezen intézkedéseknek az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése alapján történő felülvizsgálata iránt.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 22., 1997.1.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 250., 2000.10.5., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 150., 2002.6.8., 1. és 17. o.

⁽⁵⁾ HL L 232., 2004.7.1., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 127., 2004.4.29., 67. o.

⁽⁷⁾ HL C 122., 2001.4.25., 2. o.

- (8) A kérelmet két közösségi termelő, a Koloman Handler AG és a Krause Ringbuchtechnik GmbH (a kérelmezők) nyújtotta be, akik az RBM teljes közösségi termelésének többségét képviselik. A kérelmet azzal indokolták, hogy az intézkedések lejárata valószínűleg a KNK-ból származó, kárt okozó dömpingelt behozatalok mennyiségének növekedéséhez vezetne.
- (9) Miután a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően úgy határoztak, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálat indításához, a Bizottság felülvizsgálatot kezdeményezett⁽¹⁾.

3. Vizsgálat

a) Eljárás

- (10) A Bizottság a lejárati előtti felülvizsgálat megkezdéséről hivatalosan értesítette az ismerten érintett exportáló termelőket, importőröket és felhasználókat, az exportáló ország képviselőit, a kérelmező közösségi termelőket és a többi ismert közösségi termelőt. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy véleményüket írásban közöljék, és a vizsgálat megkezdéséről szóló értesítésben kitűzött határidőn belül szóbeli meghallgatást kérjenek.
- (11) Minden, a fenti határidőn belül ezt kérelmező félnek, aki bizonyítani tudta, hogy meghallgatását különös okok támasztják alá, meghallgatási lehetőséget biztosítottak.
- (12) Kérdőívet küldtek a felülvizsgálat megkezdéséről hivatalosan értesített feleknek, illetve azoknak a feleknek, akik ezt a vizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben kitűzött határidőn belül kérték. Az említettek közül még egy indiai termelővel (analóg ország) vették fel a kapcsolatot, akinek szintén kérdőívet küldtek.
- (13) A kérdőívekre a két kérelmező közösségi termelőtől, az érintett ország egy exportáló termelőjétől, valamint az analóg ország egy exportáló termelőjétől és két független közösségi importőrtől érkezett válasz.
- (14) Minden érintett felet tájékoztattak azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek a végleges dömpingellenes vámok bevezetésére irányuló javaslat szándékához vezettek. A feleknek kijelöltek egy időszakot, amelyen belül e tájékoztatást követően előadhatták észrevételeiket. A felek megjegyzéseit mérlegelték, és szükség esetén a megállapításokat azoknak megfelelően módosították.

b) Értékelt felek és ellenőrző látogatások

- (15) Megkerestek és ellenőriztek minden olyan adatot, amelyre a dömping és a károkozás folytatódása vagy visszatérése valószínűségének és a közösségi érdeknek a meghatáro-

zásához szükség volt. A következő vállalatok telephelyén végeztek ellenőrző látogatásokat:

i. Kérelmező közösségi termelők

- Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Németország,
- SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (2001 novemberéig az RBM-et a Koloman Handler AG állította elő), Bécs, Ausztria (lásd az (50) preambulumbekendést);

ii. Az exportáló országbeli termelő

- World Wide Stationery Mfg, Hongkong, KNK;

iii. Az analóg országbeli termelő

- Tocheunglee Stationery Manufacturing Co, Chennai, India;

iv. Független közösségi importőr

- Bensons International Systems B.V., Utrecht, Hollandia.

c) Vizsgálati időszak

- (16) A dömping folytatódásának vagy visszatérésének valószínűségét felmérő vizsgálat a 2001. január 1-jétől 2001. december 31-ig tartó időszakra terjedt ki (vizsgálati időszak vagy VI). A károkozás folytatódása vagy visszatérése valószínűségének értékelése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata az 1998. január 1-jétől a VI végéig tartó időszakra vonatkozott (bázisidőszak).

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

- (17) Az érintett termék megegyezik az eredeti vizsgálatban tárgyalttal, azaz egyes, két négyszögletű acéllapból vagy -huzalból álló gyűrűs iratgyűjtő szerkezetek, amelyekre legalább négy, acélhuzalból készült félgűrűt rögzítettek, és amelyeket acél bevonat tart össze. A szerkezet a félgűrűk széthúzásával vagy a gyűrűs iratgyűjtő szerkezethez rögzített kis méretű, acélból készült kioldó szerkezettel nyitható. A gyűrűk alakja változó, a legelterjedtebbek a kör vagy D betű alakúak. Az RBM jelenleg az ex 8305 10 00 KN-kód alá sorolható (a 17- vagy 23-gyűrűstől eltérő szerkezetek esetében 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 és 8305 10 00 19 TARIC-kód, a 17- és 23-gyűrűs szerkezetek esetében 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 és 8305 10 00 29 TARIC-kód). Az ugyanezen KN-kód alá tartozó emelőkaros szerkezetekre (LAM) e vizsgálat hatálya nem terjed ki.

⁽¹⁾ HL C 21., 2002.1.24., 25. o.

- (18) Az RBM-et a papír, karton és műanyag bevonatú irodai dossziék, prezentációs és egyéb fűzött dossziék összeállítására használják.
- (19) Az RBM-ből a VI során számos különböző típust értékesítettek a Közösségben. E típusok között a különbséget a talp szélessége, a szerkezet típusa, a gyűrűk száma, a kioldó rendszer, a névleges papírtároló kapacitás, a gyűrűk átmérője, a hossz és a gyűrűk közötti távolság alapján határozták meg. Tekintve, hogy az alapvető fizikai és műszaki tulajdonságok minden típus esetében megegyeznek, valamint hogy bizonyos tartományon belül ezek egymással felcserélhetők, azt állapították meg, hogy a jelenlegi vizsgálat alkalmazásában valamennyi RBM egyetlen terméknek tekintendő.

2. Hasonló termék

- (20) Megállapítást nyert, hogy az analóg országban (India) előállított és a belföldi piacon eladott RBM és a KNK-ból a Közösségbe exportált RBM ugyanazokkal az alapvető fizikai és műszaki tulajdonságokkal és felhasználásokkal rendelkezik.
- (21) Azt is megállapították, hogy a Közösségbe importált, a KNK-ból származó RBM, illetve a közösségi iparág által előállított és a közösségi piacon eladott RBM alapvető fizikai és műszaki tulajdonságait és felhasználásait tekintve nem különbözik egymástól.
- (22) Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy az analóg országban előállított és a belföldi piacon eladott RBM, a KNK-ból származó, a Közösségbe exportált RBM, valamint a közösségi iparág által előállított és a közösségi piacon eladott RBM az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló terméknek minősül.

C. A DÖMPING FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

- (23) Az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően megvizsgálták, hogy a jelenlegi intézkedések lejárata várhatóan a dömping folytatódásához vagy megismétlődéséhez vezetne-e.

1. Előzetes megjegyzések

- (24) A panaszban megnevezett három kínai exportáló termelő közül csak a WWS tanúsított együttműködést; ennek a

vállalatnak az eredeti, illetve az abszorpcióellenes vizsgálatban egyaránt egyéni elbánást biztosítottak. A másik két exportáló vállalat azt állította, hogy a VI során az érintett terméket nem exportálták a Közösségbe. E vállalatok egyike azonban vélhetőleg érintett a Thaiföldön keresztül történő kifizetési gyakorlatokban, amelyeket az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) vizsgált (lásd a (42) és (43) preambulumbekendést).

2. Folytatódó dömping

- (25) Az Eurostat szerint az egyetlen együttműködő vállalat exportértékesítéseinek mennyisége jelentette a VI során a KNK-ból származó összes behozatalt. Ez a mennyiség a jelenlegi vizsgálat VI-je során a teljes közösségi fogyasztás 1,9 %-át teszi ki, szemben az eredeti vizsgálat – 1994. október 1-jétől 1995. szeptember 30-ig tartó – VI-je során regisztrált 45 %-kal.

a) Módszer

- (26) Az eredeti vizsgálathoz képest csak az analóg ország megválasztása változott, ettől eltekintve a dömpingkülönbség kiszámításához használt módszer ugyanaz.

b) Analóg ország

- (27) Mivel a KNK átmenetben lévő gazdaság, a rendes értéket egy alkalmas, piacgazdasági elvek szerint működő harmadik országból (analóg ország) nyert információk alapján határozták meg, amelyet az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően választottak ki.
- (28) Az eredeti vizsgálatban Malajziát választották ki analóg ország gyanánt. Figyelembe véve azonban azt a tényt, hogy Malajziában a termelés időközben leállt és áthelyeződött többek között Indiába, egy másik reprezentatív ország kiválasztására volt szükség. A lejárati előtti felülvizsgálat iránti kérelemben Indiát javasolták a rendes érték megállapításához használt analóg országnak. Más jelölt nem merült fel. Azt is megállapították, hogy az India kiválasztását támogató okok – azaz a belföldi piac mérete, piacának nyitottsága és hozzáférése az alapanyagokhoz – rendes versenyfeltételeket biztosítanak. A felkeresett indiai termelő kész volt az együttműködésre, és reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkezett. Ez a vállalat kapcsolatban állt az együttműködő kínai exportáló termelővel, de nem láttak okot annak feltételezésére, hogy ez bármilyen hatással lehetne a rendes érték meghatározására. Ezért az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően Indiát alkalmas analóg országnak tekintették a rendes érték megállapítása céljából.

c) *Rendes érték*

- (29) A hasonló termék belföldi értékesítéseit az analóg országban a VI során nyereségesnek és reprezentatívnak találták. A rendes értéket ezért az analóg országban, azaz Indiában, rendes kereskedelmi forgalomban független vásárlók által fizetett vagy fizetendő ár alapján határozták meg.

d) *Exportár*

- (30) Mivel az érintett terméket független közösségi vásárlók részére exportálták, az exportárat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően állapították meg, azaz a ténylegesen fizetett vagy fizetendő exportár alapján.

e) *Összehasonlítás*

- (31) A tisztességes összehasonlítás céljából, és az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésével összhangban kiigazítások formájában megfelelő engedményeket biztosítottak az árakat és azok összehasonlíthatóságát befolyásoló belföldi szállítás, a kedvezmények és alkalmazott engedmények, anyagmozgatási és rakodási költségek, szállítási és hitelköltségek, jutalék és biztosítási költségek tekintetében.
- (32) Ebben a tekintetben azonban meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően a Közösségbe exportált RBM-típusok sokfélesége és mennyisége radikálisan visszaesett. Emiatt az analóg ország belföldi piacán a VI során eladott hasonló termék típusait az egyetlen együttműködő exportáló termelő által a KNK-ból közvetlenül exportált típusoknak csak 10%-ával lehetett összehasonlítani. Ezzel szemben az eredeti vizsgálatban az összehasonlítás a teljes értékesítési volumen 75%-án alapult. A jelenlegi vizsgálat VI-je során a KNK-ból érkező közvetlen kivitelek többsége a termék egy olyan „rejtett szegmenséből” állt, mint a MIP alá tartozó 17- és 23-gyűrűs szerkezetek.

f) *Dömpingkülönbözöt*

- (33) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően a súlyozott átlag rendes értéket a súlyozott átlag exportárral hasonlították össze, azonos kereskedelmi szinten. Az összehasonlítás nem mutatott dömpinget.

g) *Következtetés a dömpingről*

- (34) A dömpinggyakorlatok tekintetében az együttműködő kínai exportáló termelő, a WWS esetében nem állapítottak meg dömpinget. A WWS közvetlenül a Közösségbe irányuló exportértékesítései azonban a jelenlegi vizsgálat VI-je során lényegesen kisebbek voltak az eredeti vizsgálatban regisztrálnál. Ezenkívül a WWS közvetlenül a KNK-ból történő kiviteleiben az RBM felső kategóriáin volt a hangsúly, különösen a MIP formájában kivetett vám alá tartozó 17- és 23-gyűrűs

modelleken (lásd a fenti (32) preambulumbekendést). Ez tulajdonképpen azt jelentette, hogy e behozatalok után szinte egyáltalán nem fizettek dömpingellenes vámot. Ez az eredmény nem összevethető az eredeti vizsgálatban kiszámított dömpingkülönbözettel, mivel nem lehetett kiszámítani a dömpingellenes vám alá tartozó RBM-modellek – egyben a Közösség piacán legnagyobb mennyiségben forgalmazott modellek – dömpingkülönbözötét, amelyeket a jelenlegi vizsgálat VI-je során közvetlenül a KNK-ból nem exportáltak. Az értékesítési volumen terén is csak az analóg ország belföldi piacon eladott hasonló terméket és a KNK-ból a Közösségbe történő értékesítés 10%-át képező modelleket lehetett volna szembeállítani. A fentiek fényében úgy ítélték, hogy a dömping folytatódásáról nem lehet egyértelmű következtetést levonni.

3. A dömping ismétlődése

- (35) A dömping folytatására vonatkozó egyértelmű következtetés hiányában a továbbiakban a dömping visszatérésének valószínűségét vizsgálták.
- (36) Ebben a tekintetben a következő összetevőket elemezték: a) a kínai exportáló termelők szabad kapacitása és beruházásai; b) az együttműködő kínai exportáló termelő magatartása harmadik országok piacán; c) a nem együttműködő vállalatok által harmadik országok felé értékesített érintett termék kiviteleinek mennyiségi és árszerkezete.
- a) *Szabad kapacitás és beruházások*
- (37) Érdemes emlékeztetni arra, hogy a WWS-en kívüli exportáló vállalatok együttműködésének hiányában a KNK-ban folyó termelésről, a kihasználatlan termelőkapacitásról és a kínai piacon végzett értékesítésről az együttműködő termelő által megadottakon kívül információ nem állt rendelkezésre.

- (38) Az együttműködő vállalat termelőkapacitása 1999-től a VI-ig állandó volt. Mivel azonban az érintett termék termelése 1999 és a VI között 28%-kal esett vissza, valószínűsíthető, hogy az együttműködő exportáló termelőnek jelentős, teljes kapacitásának mintegy egyharmadát kitevő kihasználatlan termelőkapacitása maradt. Ebből következik, hogy ha az intézkedéseket hagyják lejárni, ez a termelő bármikor gyorsan növelheti termelését és azzal bármelyik exportpiacot célba veheti, a közösségi piacot is beleértve. Meg kell még jegyezni, hogy ezen egyetlen együttműködő exportáló termelő kihasználatlan kapacitása a közösségi fogyasztásnak nagyjából a felét teszi ki. Ezenkívül az is okkal feltételezhető, hogy a többi kínai exportáló termelő szintén jelentős szabad kapacitással rendelkezik, tekintve, hogy a kínai export egészében visszaesett, arra utaló információ viszont nincs, hogy a KNK kapacitása is csökkent volna.

(39) Meg kell jegyezni, hogy az együttműködő vállalat 1999-től a VI-ig magas szinten folytatta a gépekre és felszerelésre irányuló beruházásokat, bár ezek mértéke fokozatosan csökkent.

b) Az együttműködő kínai exportáló termelő magatartása a harmadik országok piacain

(40) Az együttműködő vállalat harmadik országok felé (a Közösséget nem számítva) történő exportértékesítéseinek mennyisége 8 %-kal csökkent 2000-tól a VI-ig. Ugyan ebben az időszakban a harmadik országok felé felszámított átlagos exportár 12 %-kal esett vissza.

c) A nem együttműködő kínai vállalatok magatartása (mennyiségek és árak)

(41) A jelenlegi vizsgálatban az együttműködéstől elzárkózó felek tekintetében a megállapításokat az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló tények alapján kellett megtenni. Együttműködés hiányában a más országokba irányuló kínai kivitel mennyiségének és árának megállapításához amerikai és kínai statisztikákat vettek figyelembe. Bár a kínai kivitelek abszolút értéke információforrásonként változik, azt mindkét statisztika megerősítette, hogy az 1999 és a VI közötti időszakban az RBM kínai kivitele világsszerte jelentős mértékben esett vissza. A kínai statisztika szerint a világpiacra exportált RBM 1999-ben körülbelül 662 millió darab volt, ami a VI során 523 millió darabra esett vissza. Az átlagos exportár ugyanezen időszakban nagyjából stabil volt, noha ez különböző, árban egymástól erősen eltérő terméktípusokat foglalt magában. Amint a (38) preambulumbekzdésben már szerepelt, a nem együttműködő kínai exportáló termelők termelőkapacitásának csökkenésére vonatkozó információk hiányában valószínűsíthető, hogy továbbra is jelentős kihasználatlan kapacitással rendelkeznek. Ilyen helyzetben ésszerű mérlegelni azt, hogy amennyiben a dömpingellenes intézkedések lejárnak, a közösségi piac újból vonzó célpont lesz e kínai exportőrök számára, akik ismét jelentős mennyiségben kezdenek újra a közösségi piacra irányuló kiviteleiket.

(42) Fontos megjegyezni ezenkívül, hogy az OLAF vizsgálatot végzett annak eldöntése érdekében, hogy a Thaiföldről származóként bejelentett RBM-behozatal ténylegesen abból az országból származik-e, vagy – ahogyan feltételezték – valószínűleg a KNK-ból származik.

(43) Az OLAF és az érintett tagállamok vizsgálatai ahhoz a következtetéshez vezettek, hogy az RBM nem thaiföldi

származású volt. A vizsgálatok megállapították továbbá azt is, hogy az említett forgalom jelentős része nem preferenciális kínai származású volt, és mint ilyen, dömpingellenes vámok tárgyát képezte.

(44) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Thaiföldön keresztül exportált terméktípusok a közvetlenül a KNK-ból szállított 17- és 23-gyűrűs modellekkel szemben a közösségi piacon a VI során a legnagyobb mennyiségben értékesített RBM-modellekből álltak. Ez lehetővé tette az összehasonlítást a közösségi piacon legtöbbet értékesített modellek bevonásával. A Thaiföldről a Közösségbe exportált RBM-et ilyenformán összehasonlították az analóg ország belföldi piacán értékesített hasonló terméktípusok némelyikével. Ennek eredményével óvatosan kell bánni, mivel a Thaiföldről érkező RBM-behozatok teljes körű vizsgálata nélkül a számításokat csak arra a FOB Bangkok árajánlatra lehetett építeni, amelyet a közösségi iparág adott meg a VI során és azt követően Thaiföldről a Közösségbe exportált terméktípusokra. A számítás alapján azonban úgy tűnt, hogy a Thaiföldről exportált RBM exportárai alacsonyabbak voltak az indiai belföldi piac árainál, ezért az sem kizárható, hogy ezeket az RBM-behozatokat a Közösség felé dömpingelt árakon értékesítették.

d) Abszorpcióellenes vizsgálat

(45) Fel kell idézni emellett azt is, hogy az eredeti vizsgálatot követően – amely a WWS tekintetében 32,5 %-os, a többi kínai exportáló termelő számára 39,4 %-os vám kivetésével zárult – 2000 októberében egy abszorpcióellenes vizsgálat a vám megemeléséhez vezetett, a WWS esetében 51,2 %-ra, az összes többi vállalat esetében pedig 78,8 %-ra.

e) Harmadik országok által alkalmazott kereskedelmi védintézkedések

(46) A KNK-ból származó RBM behozatalaival szemben a harmadik országok nem alkalmaznak kereskedelmi védintézkedéseket.

4. Összefoglalás

(47) A vizsgálat azt mutatta, hogy az együttműködő exportáló termelő és – minden valószínűség szerint – a másik két kínai exportáló termelő egyaránt jelentős szabad kapacitással rendelkezik, figyelembe véve kiviteleik jelentős visszaesését 1999. és a VI között. Ráadásul az egyetlen együttműködő exportáló termelő szabad kapacitása kielégítené a közösségi fogyasztásnak körülbelül a felét.

- (48) A VI-ben a látható közösségi fogyasztás körülbelül 270 millió darab volt, amelyből mindössze 5 millió darabot jelentettek be a KNK-ból származóként. Az eredeti vizsgálat VI-jében (1994. október 1-jétől 1995. szeptember 30-ig) a kínai exportáló termelők 126 millió darabot exportáltak a Közösségbe. Ennek alapján, és figyelembe véve a kínai exportáló termelők jelentős szabad kapacitását, a dömpingellenes intézkedések lejáratá esetén a KNK-ból a közösségi piacra irányuló behozatal valószínűleg ismét jelentős mennyiségben folytatódna. Amellett, hogy ezeket a kínai vállalatokat nagyarányú szabad kapacitásuk az export felé kényszeríti, ezek a kivitelek minden valószínűség szerint dömpingelt árakon történének. Bár az együttműködő termelővel végzett összehasonlítás nem mutatta ki a dömpinget, ez nagyon kis, az eredeti vizsgálat dömpingszámításával nem összevethető minta alapján készült. Másrészt a vizsgálatban nem együttműködő kínai vállalatok egyike egy Thaiföldön található, kapcsolatban álló vállalaton keresztül exportálta az RBM-et a közösségi piacra. A számítások szerint elképzelhető, hogy ezek az értékesítések dömpingelt árakon történtek. Ezért nem zárható ki, hogy az abszorpcióellenes vizsgálat után alig egy évvel a dömpinggyakorlat tovább folytatódott.

- (49) E megállapítások és események alapján valószínűsíthető, hogy amennyiben a kínai exportőrök újra exportálnának az EU-ba, ezek a kivitelek a rendes értéknél alacsonyabb árakon történének. Következésképpen számítani kellene arra, hogy a jelenlegi vámok nélkül a Kínából származó dömping ismét előállna.

D. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA

- (50) A VI során az RBM-et a Közösségben a következő termelők gyártották:

Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Németország

SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (2001 novemberéig az RBM-et a Koloman Handler AG gyártotta), Bécs, Ausztria

Industria Meccanica Lombarda srl, Offanengo, Olaszország.

- (51) Az első két termelő kérelmezte a vizsgálatot, és abban együtt is működtek. Az együttműködő közösségi termelők az RBM teljes közösségi termelésének több mint 90 %-át képviselték a VI során. Ezért úgy tekintették, hogy ezek a termelők az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében a közösségi iparágat képviselik. A továbbiakban rájuk a közösségi iparág megnevezéssel hivatkozunk. A VI-t követően a két vállalat egyazon vállalatcsoport tagja

lett, de termelésük továbbra is a Közösségben maradt. Ez a vállalatcsoport független a kínai exportáló termelőktől.

E. A KÖZÖSSÉGI PIACON URALKODÓ HELYZET

1. Fogyasztás a közösségi piacon

- (52) A közösségi iparág közösségi piacon végzett RBM-értékesítéseinek meghatározásához az együttműködő közösségi termelők kérdőívre adott válaszait használták. A közösségi iparág meghatározásában nem szereplő közösségi termelő értékesítéseinek kiszámítása céljából más elérhető információkat is felhasználtak.
- (53) A KNK-ból származó behozatok és a Thaiföldről származóként bejelentett behozatok tekintetében az Eurostat adatait használták, kivéve a VI-ben a KNK-ból származóként bejelentett behozatokra vonatkozóan, amelyekhez az együttműködő kínai exportáló termelő által megadott adatokat vették alapul.
- (54) A más harmadik országokból származó behozatokat illetően az Indiára és Indonéziára vonatkozó dömpingellenes eljárásból nyertek adatokat az e két országból származó behozatról, a VI-hez kapcsolódók kivételével. A kérdőívre adott válaszokban vagy az előző vizsgálatokban nem szereplő behozatali mennyiségek kiszámításához az Eurostat adatait vették alapul. A Magyarországról származó behozatal tekintetében az egyik együttműködő közösségi termelő válaszait használták. Magyarország és az e preambulumbekzdésben említett országok kivételével a harmadik országok tekintetében az Eurostatról kapott információt használták. Meg kell jegyezni, hogy az Eurostat adatokat tonnáról darabra kellett átszámítani.

- (55) Mindezek alapján a látható közösségi fogyasztás a bázisidőszak során 9 %-kal csökkent, az 1998-as 297 millió darabról (millióra kerekített adatok) 270 millió darabra a VI-ben. Az 1999-re és 2000-re vonatkozó adat 306 millió darab, illetve 316 millió darab.

2. Az érintett országból érkező behozatok

a) Behozatali volumen és piaci részesedés

- (56) A KNK-ból származóként bejelentett behozatok drasztikusan csökkentek, az 1998-as 44 millió darabról 1999-ben 24 millió darabra, 2000-ben 10 millió darabra és a VI-ben 5 millió darabra. A KNK-ból származóként bejelentett behozatok piaci részesedése a bázisidőszak minden évével csökkent, az 1998-ban regisztrált 14,8 %-ról 1999-ben 7,8 %-ra, 2000-ben 3 % és végül a VI-ben 1,9 %-ra.

b) Az érintett termék behozatalainak áralakulása

- (57) A KNK-ból származóként bejelentett behozatalok átlagára 1998 (141 EUR) és a VI (278 EUR) között 96 %-kal emelkedett. A KNK-ból származóként bejelentett behozatalok árának felfelé ívelő tendenciája sokkal inkább a MIP alá tartozó drágább terméktípusok (a 17- és 23-gyűrűs RBM) túlsúlyba kerülését tükrözi, semmint egy valódi áremelkedést.

3. A Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok

- (58) Az OLAF vizsgálatának megállapításai alapján korábban már említést nyert, hogy a Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok jelentős része valójában Kínából származott. A Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok az 1998-as egymillió darabról 1999-ben 16 millió darabra, 2000-ben 17 millió darabra és a VI-ben 20 millió darabra emelkedtek. A Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok piaci részesedése a bázisidőszak minden évével nőtt, az 1998-as 0,3 %-ról 1999-ben 5,2 %-ra, 2000-ben 5,3 %-ra és a VI-ben 7,4 %-ra. A Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok átlagára ugyanebben az időszakban 9 %-kal csökkent, 100 EUR-ról 91 EUR-ra. A Thaiföldről származóként bejelentett behozatalokról rendelkezésre álló részletesebb árinformációk a Thaiföldön keresztül exportált RBM egy európai forgalmazójának viszonteladói áaira vonatkoznak. Megállapítást nyert, hogy ezek a viszonteladói árak átlagosan 12 %-kal voltak alacsonyabbak a közösségi iparág értékesítési árainál.

4. A közösségi iparág gazdasági helyzete⁽¹⁾

a) Termelés, termelőkapacitás és kapacitáskihasználás

- (59) A közösségi iparág termelése a bázisidőszak alatt 17 %-kal csökkent, az 1998-as 100-ról (index) 1999-ben 91-re, 2000-ben 89-re és a VI-ben 83-ra. A Koloman Handler AG 2000. évi döntése termelése egy részének Magyarországra történő áthelyezéséről szintén a termelés említett évi visszaesésének tudható be. A VI-ben a Koloman Handler AG csődöt jelentett, és termelése 2001 második felében jelentősen visszaesett.
- (60) A közösségi iparág termelőkapacitása 7 %-kal csökkent a bázisidőszakban. 1999-ben 107-re nőtt (index), majd 2000-ben 93-ra csökkent a Koloman Handler AG azon döntésének következtében, hogy termelése egy részét Magyarországra helyezte át. A termelőkapacitás a VI-ben stabilizálódott.
- (61) Az 1998-as 80 %-os kapacitáskihasználás 1999-ben 70-75 %-ra esett vissza, majd 2000-ben 76-80 %-ra nőtt, a VI-ben pedig ismét 70-75 %-ra csökkent.

b) Készletek

- (62) A közösségi iparág zárókészletei a bázisidőszakban 37 %-kal csökkentek, ami az említett időszak minden évében csökkenést jelentett. E csökkenés első számú tényezője a Koloman Handler AG termelésének lassulása volt a csőd bejelentését követően. A készletek eladás előtti tárolásának időtartama a bázisidőszak során 10 nappal rövidebb lett.

c) Értékesítési volumen, piaci részesedés és növekedés

- (63) A közösségi iparág értékesítései a közösségi piacon a bázisidőszakban 8 %-kal csökkentek, az 1998-as 119 millió darabról 109 millió darabra a VI-ben. Az értékesítés 1999-ben is csökkent, 115 millió darabra, és 2000-ben nagyjából ezen a szinten maradt.
- (64) A közösségi iparág tulajdonában lévő piaci részesedés a bázisidőszakban enyhén nőtt, az 1998-ban mért 40,1 %-ról 40,4 %-ra a VI-ben, bár közben 1999-ben és 2000-ben jelentősen visszaesett, 37,6 %-ra, illetve 36,2 %-ra.
- (65) Miközben a közösségi fogyasztás 9 %-kal csökkent a bázisidőszakban, a közösségi iparág értékesítési volumene 8 %-kal csökkent. A másik oldalon a KNK-ból és Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok összesített volumene 44 %-kal esett vissza a bázisidőszakban. A közösségi iparág így kismértékben növelhette piaci részesedését, míg a KNK-ból származóként bejelentett behozatalok vesztek piaci részesedésükből, a Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok pedig növelték piaci részesedésüket.

d) Értékesítési árak és költségek

- (66) A közösségi iparág által a közösségi piacon független vásárlók részére eladott RBM eladási árának súlyozott átlaga a bázisidőszak minden évével csökkent, az 1998-as ezer darabonkénti 206 EUR-ról 1999-ben 190 EUR-ra, 2000-ben 177 EUR-ra és a VI-ben 174 EUR-ra, azaz a bázisidőszakban összesen 16 %-kal. Az Indonéziából származó behozatalokkal szembeni dömpingellenes intézkedéseket csak 2002 júniusában hozták meg, így tehát nem zárható ki, hogy az Indonéziából érkező dömpingelt RBM szintén befolyásolta az árak alakulását a bázisidőszak során.
- (67) A fő nyersanyagok eladási ára (acélszalag és acélhuzal) nem követte ezt a negatív tendenciát. A fajlagos bérköltségek viszont, amelyek a teljes fajlagos költség több mint kétötödét teszik ki, jelentősen csökkentek a bázisidőszakban.

⁽¹⁾ Az adatok indexek (1998 = 100) vagy tartományok formájában szerepelnek, amikor a bizalmasság megőrzése ezt szükségessé teszi.

e) Nyereségesség

- (68) Mivel egyes, az üzletág általános teljesítményét nem tükröző tételek hatása jelentős volt (különösen a megvásárlást követően a cégérték leírásáé), a közösségi iparág nyereségességének értékeléséhez az üzemi nyereség különbözetét a cégérték leírása előtt jobb mutatónak ítélték az adózás előtti haszonrésnél. A közösségi iparág független közösségi vásárlók felé történő értékesítései egyenletesen gyenge üzemi nyereség különbözetet hoztak. A nyereségesség az 1998-as 0-3 %-ról 1999-re 3,1 %-6 %-ra javult, majd 2000-ben hirtelen 0 % és -3 % közé esett vissza, a VI-ben pedig -3 % alatt volt. Ez a negatív teljesítmény bizonyosan hozzájárult ahhoz, hogy a két érintett vállalat csődöt jelentett: a Koloman Handler AG 2001 júliusában, a Krause Ringbuchtechnik GmbH 2002 áprilisában (azaz a VI vége után nem sokkal).

f) Beruházások és tőkeszerzési képesség

- (69) A beruházások elemzése az üzemre és gépekre irányuló beruházásra összpontosított, amely a VI során az összes beruházás több mint 90 %-át jelentette. A cégértékbe fektetett tőkét nem vették figyelembe, mivel az nem tükrözi a közösségi iparág sokéves rendszeres teljesítményét, tekintve, hogy a beruházás egy vállalatvásárlás eredménye volt, amely egy egyszeri esemény. Az üzembe és gépekbe fektetett tőke a bázisidőszak során 65 %-kal csökkent. Az 1999-es 52-ről (index) 2000-ben 48-ra, a VI-ben pedig 35-re esett vissza.

- (70) A közösségi iparág tőkeszerzési képességét egyenletesen gyenge nyereségessége csorbította.

g) A beruházások megtérülése

- (71) Minthogy a törzstőke 2000-ben negatívba fordult, és ezt követően mindkét közösségi termelő csődöt jelentett, a tőkebefektetés megtérülésének méréséhez az összvagyon utáni jövedelmet (ROTA) vették alapul. A ROTA 1998-ban és 1999-ben stabilan 0 és 3 % között volt, majd 2000-ben hirtelen 0 és -5 % közé esett vissza, a VI-ben pedig -10 %-nál is alacsonyabb volt.

h) Készpénzforgalom

- (72) Az egyszerűsített nettó üzemi készpénzforgalom elemzése – azaz az üzemi nyereség plusz az értékcsökkenési leírás (a cégérték leírásának kivételével) – az üzemi nyereség különbözethez hasonló tendenciát mutat. A készpénzforgalom az 1998-as 100-ról (index) 1999-ben 126-ra emelkedett, majd 2000-ben hirtelen 62-re, illetve a VI-ben -65-re zuhant.

i) Foglalkoztatás, termelékenység és munkabérek

- (73) A foglalkoztatás (teljes munkaidős egységek) a bázisidőszak minden évében csökkent, az 1998-as 100-ról (index) 1999-ben 86-ra, 2000-ben 82-re és a VI-ben 77-re.
- (74) Az egy alkalmazottra jutó ezer darabban mért termelékenység a bázisidőszakban 8 %-kal javult, miközben a termelés egy egységére eső, EUR/kg-ban mért munkaerő-költségek 12 %-kal csökkentek ugyanebben az időszakban.

j) A tényleges dömpingkülönbözet nagysága

- (75) A KNK-ból származóként bejelentett behozatalokkal kapcsolatban nem tettek megállapítást a tényleges dömpingről a VI-ben, mivel az e behozatalokról szóló megállapítások az RBM túl szűk, és semmiképpen nem reprezentatív körére vonatkoztak. A Thaiföldről származóként bejelentett behozatalok esetében ráadásul a dömpingről szóló vizsgálat hiányában nem lehetett teljesen meghatározni a dömpinget (az OLAF vizsgálata a származás meghatározására irányult, és nem tért ki a dömping kérdésére). Ezért a tényleges dömpingkülönbözet nagyságáról nem lehetett következtetést levonni.

5. Összefoglalás

- (76) A közösségi iparág a bázisidőszakban mindvégig bizonytalan helyzetben volt. Ezt szemlélteti a csökkenő egységárakon értékesített, kisebb értékesítési mennyiség után kapott csökkenő nyereségessége (illetve 1999-től növekvő veszteségei).

- (77) A közösségi iparág bizonytalan helyzete a VI-ben különféle korábbi események folyamánya volt, mint például: i. a KNK-ból származó dömpingelt behozatalok az intézkedések 1997 januárjában bevezetéséig; ii. ezen intézkedések hatásainak elvonása, amint azt 2000 októberében megállapították; iii. az Indonéziából származó dömpingelt behozatalok a dömpingellenes intézkedések 2002. júniusi bevezetéséig; iv. az intézkedések kijátszása Thaiföldön keresztül (OLAF vizsgálat). Ezenkívül egy kijátszással kapcsolatos vizsgálatot követően a 119/97/EK tanácsi rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseket kiterjesztették a Vietnamból feladott behozatalokra (lásd a (4) preambulumbekendést). Ez azt mutatja, hogy a bázisidőszak során a közösségi iparág folyamatosan a dömping hatásaitól szenvedett, ilyenformán nem is volt lehetősége a regenerálódásra. A fogyasztás csökkenése a közösségi piacon korlátozott volt, ezért önmagában nem tehető felelőssé a közösségi iparág bizonytalan helyzetéért.

F. A KÁR MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

1. A dömpingelt behozatalok feltételezhető növekedésének hatása a közösségi iparágra

(78) Az eredeti vizsgálat VI-jében (azaz az 1994. október 1-jétől 1995. szeptember 30-ig tartó időszakban) a kínai exportáló termelők 126 millió darabot értékesítettek a közösségi piacon (e mennyiség több mint kétötöde a WWS-nek tulajdonítható). 2001-ben, a jelenlegi vizsgálat VI-jében 5 millió darabot értékesítettek a KNK-ból származóként bejelentve. Az a tény, hogy a KNK-ban jelentős szabad kapacitás maradt (miközben a harmadik országokba irányuló kínai kivitel mennyiségében csökkent), valamint a kínai exportáló termelők magatartása következetesen azt mutatta, hogy a piaci részesedés megszerzése érdekében készek dömpingelt, kárt okozó árakon értékesíteni, ami egyértelműen arra utal, hogy a dömpingellenes intézkedések lejárata esetén fennáll a valószínűsége a káros dömping visszatérésének a KNK-ból származó behozatalok révén.

(79) A Közösség az egyetlen olyan piac, ahol a kínai exportáló termelők még növelhetnék piaci részesedésüket, mivel a többi piacot már most is kínai termelők vagy harmadik országok kínai termelők irányítása alatt működő termelői látják el. A közösségi iparág jelenléte nem számottevő a Közösségen kívüli főbb piacokon, ahol az eladott RBM szinte egészét a KNK-ban gyártják vagy a kínai exportáló termelők irányítása alatt álló vállalatok állítják elő. Ha a jelenlegi intézkedések lejárnak, az érintett behozatalok által az árakra gyakorolt nyomás minden valószínűség szerint jelentősen megnőne, amint azt az abszorpcióellenes vizsgálat elemzése jelzi. Ha a WWS 32,5 %-os dömpingellenes vámtételének nagy részét fel tudta szívni, és a többi kínai vállalat ugyanerre a 39,4 %-os vámmal is képes volt, akkor számítani kell arra, hogy a dömpingellenes intézkedések nélkül fokozni tudják a Közösségben eladott RBM áaira gyakorolt erős nyomást.

(80) Emlékeztetni kell arra, hogy a Thaiföldről származóként bejelentett RBM átlagára 9 %-kal csökkent a bázisidőszakban, és a Thaiföldről származóként bejelentett RBM egy európai forgalmazójának átlagos eladási árai és a közösségi iparág súlyozott átlag értékesítési árai közötti összehasonlítás az előbbi az utóbbinál körülbelül 12 %-kal alacsonyabbnak mutatta.

(81) Ami a más harmadik országokból érkező behozatalokat illeti, Magyarország 2004. május 1. óta a Közösség része.

India és Indonézia esetében mindkét ország exportáló termelői a kínai exportáló termelők irányítása alatt állnak. Ha a KNK-ból származó behozatalokra vonatkozó intézkedések lejárnak, csökken az Indiából és Indonéziából a Közösségbe történő RBM-kivitel ösztönző érdeke, mivel ebben az esetben várhatóan hirtelen megnő a közvetlenül a KNK-ból érkező dömpingelt behozatalok mennyisége.

(82) Tekintettel a közösségi iparág máris bizonytalan helyzetére, a KNK-ból dömpingelt árakon érkező behozatalok fent említett jelentős növekedése, amelyet jelentős áraláknálás kísér, kétségtelenül súlyos következményekkel járna a közösségi iparágra nézve. Figyelembe véve az RBM tekintetében végzett korábbi dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatok során nyert tapasztalatokat is, a KNK-ból származó RBM-behozatalokra vonatkozó intézkedések lejárata minden valószínűség szerint a közösségi iparág helyzetének további nagymértékű romlásához vezetne.

2. Összefoglalás a kár megismétlődésének valószínűségéről

(83) A fentiek alapján valószínű, hogy a KNK-ból származó RBM behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedések lejárata ezen, a Közösségbe irányuló behozatalok mennyiségének ugrásszerű növekedéséhez vezetne, amelyhez az eladási árak jelentős visszaesése is társulna. Meg kell jegyezni, hogy az RBM-piac termékeinek zöme nagymértékben szabványosított, így a verseny főként az árak terén zajlik.

(84) Valószínű ezért ebben az összefüggésben – tekintettel a közösségi piac helyzetével kapcsolatos megállapításokra –, hogy az alacsony, dömpingelt áron érkező behozatalok mennyiségének növekedése le fogja szorítani a közösségi iparág árait. Ez pedig a közösségi iparág pénzügyi helyzetének további romlásához vezet. Ennek következménye a közösségi iparág számára minden valószínűség szerint a csőd, illetve a fennmaradó üzemének bezárása lenne.

(85) Az intézkedések lejárata elhárítaná a kínai exportáló termelők útjában álló legfőbb akadályt, amely jelenleg meggátolja, hogy kárt okozó dömpingelt árakon értékesítsenek a közösségi piacon.

(86) Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a KNK-ból származó dömpingelt behozatalok által okozott kár visszatérésének valószínűsége fennáll.

G. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

1. Bevezetés

- (87) Megvizsgálták, hogy létezik-e olyan kényszerítő ok, amely ahhoz a következtetéshez vezethetne, hogy a közösségi iparágak nem érdeke a hatályos dömpingellenes intézkedések megújítása. E célból az alaprendelet 21. cikkének megfelelően a benyújtott bizonyítékok alapján mérlegették az intézkedések megújításának hatását, illetve az intézkedések lejáratainak következményeit az eljárásban érintett valamennyi félre.
- (88) Az intézkedések esetleges fenntartása hatásának értékelése céljából az alaprendelet 21. cikkének (2) bekezdése alapján minden érdekelt félnek lehetőséget adtak álláspontja ismertetésére. A kérdőívet csak az együttműködő közösségi termelők és két független importőr válaszolta meg. Három felhasználó észrevétellel élt, de ők sem a kérdőívre nem adtak választ, sem észrevételeiket nem támasztották alá bizonyítékokkal.
- (89) Az alaprendelet 21. cikkének (7) bekezdése megállapítja, hogy az információt csak akkor kell figyelembe venni, ha azt tényleges bizonyíték támasztja alá, amely igazolja annak érvényességét. Ebben az összefüggésben nem lehet következtetést levonni a felhasználók arra utaló megjegyzéseiből, hogy a Közösségnek nem áll érdekében a dömpingellenes intézkedések fenntartása, mivel e megjegyzések megalapozatlanok.
- (90) A korábban bevezetett dömpingellenes intézkedések hatását illetően a KNK-ból származóként bejelentett behozatalok terén hirtelen visszaesés volt megfigyelhető, különösen az intézkedések szigorítását követően az abszorpcióval kapcsolatos megállapítások nyomán, amihez a más harmadik országokból származó vagy onnan származóként bejelentett behozatalok ugrásszerű növekedése társult.

2. A közösségi iparág érdekei

- (91) Az a vállalatcsoport, amelyhez a kérelmező termelők tartoznak, az RBM egyetlen jelentős termeléssel bíró közösségi termelője. A csoportnak sok nehézséget rejtő környezetben kell működnie, ahol a harmadik országokból alacsony, gyakran dömpingelt árakon érkez

behozatal állandó fenyegetést jelent. Működésüket a csőd bejelentése után átszervezték, de ez sem volt elég ahhoz, hogy elkerüljék a további csődeljárásokat 2003 utolsó negyedében. A közösségi iparág olyan, rendezetten működő üzletág kiépítésére törekszik, amely szerte a világon fel tudja venni a versenyt a kínai exportáló termelőkkel. A KNK-ból származó behozatalokra vonatkozó dömpingellenes intézkedések lejárata súlyosan csorbíthatja ezt a törekvést, hiszen a kínai exportáló termelők már korábban is bizonyították, hogy a piaci részesedés megszerzése érdekében az árakat a dömpingelt szintre szorítanák le. Szem előtt tartva azt is, hogy a hatályban lévő intézkedések hatásait részben érvénytelenítették az abszorpciós gyakorlatok, illetve az Indonéziából származó dömpingelt vagy szubvencionált RBM-behozatal, ezen intézkedések esetleges lejárata minden valószínűség szerint ellehetetlenítené a közösségi iparág jelenlegi szerkezetváltási törekvéseit.

- (92) A közösségi iparág hosszú múltra tekint vissza, de valószínűleg megszűnik létezni, ha a jelenlegi szerkezetváltási erőfeszítései kudarcba fulladnak. A Robert Krause GmbH & Co. KG 1998 januárjában jelentett csődöt. Utódja, az 1998 júniusa óta a Wilhelm vom Hoffe Drahtwerke GmbH tulajdonában lévő Krause Ringbuchtechnik GmbH 2002 áprilisában jelentett csődöt. Előbbi eszközeinek megvásárlása és személyzetének átvétele után a Ringbuchtechnik Produktionsgesellschaft GmbH feltehetőleg nem fogja újraindítani a termelést azt követően, hogy kérelmezte a csődeljárás megindítását. A Koloman Handler AG hagyományát az SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH folytatja tovább. Egy újabb csőd valószínűleg a közösségi iparág végét jelentené. Ha a közösségi iparág leállítja az RBM gyártását, több mint egy évszázados tapasztalat vesz kárba, és megszűnnek a még meglévő munkahelyek is.
- (93) Az intézkedések megújítása valószínűleg lehetővé tenné a közösségi iparág számára, hogy növelje piaci részesedését, csökkentse az egy egységre eső gyártási költségeit és növelje nyereségességét. Az árak feltehetőleg nem változnának jelentős mértékben, de az értékesítési volumen lényegesen megnőhetne. A közösségi iparág szerkezetátalakításának célja versenyhelyzetének javítása, ami lehetővé teszi a gyártani kívánt RBM-típusok jobb tervezését, javítja a beszállítókkal szembeni tárgyalási pozíciót és racionalizálja az értékesítési műveleteket. Mindezen intézkedések a költségek csökkentéséhez is hozzásegítenének. A közösségi iparág életképes, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy számtalan csőd után még mindig a közösségi piac egy jelentős részét látja el, különösen a Magyarországon található termelőüzemmel együtt, amely 2004. május 1-jétől a közösségi termelés része.

- (94) Az SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH részéről a Bensons – az RBM nagy múltú forgalmazója, Hollandiában, Szingapúrban, az Egyesült Királyságban és az USA-ban található vállalatokkal – megvásárlása egyértelműen jelzi a közösségi iparág az irányú szándékát, hogy piaci hozzáférést világszerte növelje, csakúgy, mint szerkezetváltási erőfeszítéseinek komolyságát.
- (95) A tények nyilvánosságra hozatalát követően két fő kérdés merült fel. Az első a domináns helyzettel való lehetséges visszaélés a közösségi iparág részéről. Ebben a tekintetben a Bizottság nem tud semmilyen, az érintett vállalatok ellen folyó trösztellenes eljárásról.
- (96) Másodsorban az az állítás hangzott el, hogy a közösségi iparág jelenleg kapcsolatban áll egy kínai exportőrrel, illetve hogy a Bensons – a ma már a közösségi iparág csoportjának részét képező importőr – a WWS által értékesített termékek kizárólagos forgalmazója, amely utóbbi vállalat az indiai termelést is az irányítása alatt tartó kínai exportőr.
- (97) Azt állapították meg, hogy a Bensons és a WWS között beszállítói megállapodás áll fenn, amely kezdetben szellemi tulajdonjogok átadását írja elő a WWS részéről a Bensons felé, valamint a Bensons részvényei egy részének átadását a WWS részére. Ezek az átruházások azonban nem történtek meg. A beszállítói megállapodás nem ír elő kizárólagosságot a Bensons és a WWS között, de azt kimondja, hogy a Bensons a kizárólagos forgalmazói cím elnyerésében előnyben részesül, ha egy bizonyos beszállító megszünteti tevékenységét. Ezért az állítólagos kapcsolatot nem lehet megerősíteni.

3. Az importőrök érdekei

- (98) A két együttműködő független importőrt az SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH vásárolta meg 2002 augusztusában, így kerültek kapcsolatba a közösségi iparaggal a VI után. A VI utáni eseményeket általában nem veszik figyelembe. Mivel azonban ez a vállalatvásárlás jelentős és tartós esemény, ebben a konkrét esetben ezt figyelembe kell venni. Ezen importőrök érdekei ma már megegyeznek a közösségi iparág érdekeivel, mivel valamennyien kapcsolatban álló vállalatok.
- (99) A vizsgálatban más független importőr nem működött együtt. Ez arra enged következtetni, hogy bár az intézkedések hatályban voltak, a többi független importőrt ezen intézkedések jelentős mértékben nem érintették.

4. A felhasználók érdekei

- (100) A vizsgálatban felhasználók nem vettek részt. Ez arra enged következtetni, hogy bár az intézkedések hatályban voltak, a felhasználókat ezen intézkedések jelentős mértékben nem érintették. A felhasználók helyzetén

ilyenfórmán a dömpingellenes intézkedések fenntartása valószínűleg nem ront.

- (101) A bázisidőszakban néhány iratgyűjtőgyártó a Közösségben csökkentette termelését vagy bezárta üzemét. Egyes esetekben termelőkapacitásukat a Közösségen kívülre helyezték át vagy bővítették, főként a kelet-európai országokba. E felhasználók döntéseit jobbra az alacsonyabb munkaerőköltségek és az említett országoknak a közösségi piachoz való közelsége motiválta, azzal a kilátással párosulva, hogy ezek az országok 2004. május 1-jén az Európai Unió tagjaivá válnak. A közösségi iparág által eladott RBM árai lefelé íveltek, és a dömpingellenes vámok alá nem tartozó, Indiából, Indonéziából és Thaiföldről szállított olcsó RBM behozatalok a bázisidőszak során rendelkezésre álltak.
- (102) Hangsúlyozni kell, hogy amennyiben a közösségi iparág megszűnik, a felhasználók szinte teljes mértékben ki lesznek szolgáltatva a KNK-ból származó behozataloknak és/vagy a más országok kínai leányvállalataitól érkező behozataloknak. Amikor ez bekövetkezik, a kínai exportáló termelőknek érdekében áll jelentősen megemlíni árait a KNK-n kívüli piacokon, ami komoly veszélybe sodorhatja a felhasználói iparágak versenyképességét. A közösségi iparágnak nem érdeke egy olyan árpolitika fenntartása, amely hozzásegítene a közösségi iratgyűjtőgyártók bezárásához, mivel így sokkal gyengébb helyzetbe kerülne a kínai exportáló termelőkkel és azok leányvállalataival a Közösségen kívül folytatott versenyben.
- (103) Ha az intézkedéseket megújítják, megmarad az alternatív beszállítói forrás. Érdemes megjegyezni, hogy a KNK-ból származó behozatalokra vonatkozó jelenlegi dömpingellenes intézkedések a közösségi piacon nem idéztek elő hiányt az importált RBM-ből.

5. A beszállító iparág érdekei

- (104) Az acélhuzal és acélszalag beszállítói termelésük elhanyagolható százalékát értékesítik a közösségi iparág felé, ilyenfórmán ezen eljárás eredményei őket nem érintik. Egyikük sem jelentkezett érdekelt félként.

6. A versenyt és kereskedelmet torzító hatások

- (105) Ami az intézkedések esetleges lejárataának a Közösségben folyó versenyre gyakorolt hatását illeti, meg kell jegyezni, hogy az RBM-et világviszonylatban is csak néhány termelő gyártja, amelyek jobbra kínaiak vagy kínai exportáló termelők irányítása alatt állnak. A megmaradt néhány, a kínai termelők irányításától független termelő eltűnésének tehát negatív hatása lenne a Közösségben folyó versenyre.

7. Összefoglalás a közösségi érdekről

- (106) A fenti tényezők és megfontolások figyelembevételével azt a következtetést lehet levonni, hogy nem szől kényszerítő ok a jelenlegi dömpingellenes intézkedések fenntartása ellen.

H. DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (107) A fentiek fényében úgy ítéltethető meg, hogy az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésében és 11. cikke (6) bekezdésében előírtak szerint a KNK-ból származó RBM behozatalára a legutóbb a 2100/2000/EK tanácsi rendelettel módosított 119/97/EK rendelettel kivetett dömpingellenes intézkedéseket fenn kell tartani.
- (108) A vizsgálat hosszú időtartama miatt helyénvaló az intézkedések négy évre történő korlátozása,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) Végleges dömpingellenes vám kerül kivetésre a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 8305 10 00 KN-kód alá tartozó egyes gyűrűs iratgyűjtő szerkezetek behozatalára.

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a gyűrűs iratgyűjtő szerkezet két négyszögletű acéllapból vagy -huzalból áll, amelyekre legalább négy, acélhuzalból készült félgyűrűt rögzítettek, és amelyeket acél bevonat tart össze. A szerkezet a félgyűrűk szét húzásával vagy a gyűrűs iratgyűjtő szerkezethez rögzített kis méretű, acélból készült kioldó szerkezettel nyitható.

- (2) A nettó, költség- és vámmentesen a Közösség határára szállítva meghatározott árra alkalmazandó vámtétel a következő:

- a) a 17- és 23-gyűrűs szerkezetek esetében (8305 10 00 21, 8305 10 00 22 és 8305 10 00 29 TARIC-kód) a vám összege megegyezik a 325 ECU/1 000 darabos minimum behozatali ár és a közösségi határparitáson vámkezelés előtt számított ár közötti különbözettel;
- b) 17- és 23-gyűrűstől eltérő szerkezetek esetében (8305 10 00 11, 8305 10 00 12 és 8305 10 00 19 TARIC-kód).

	Vámtétel	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság:		
— World Wide Stationery Mfg, Hongkong, Kínai Népköztársaság	51,2 %	8934
— az összes többi vállalat	78,8 %	8900

Eltérő előírás hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ezt a dömpingellenes vámot e rendelet hatálybalépésétől számított négyéves időszakra vetik ki.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 29-én.

a Tanács részéről
az elnök

L. J. BRINKHORST

A BIZOTTSÁG 2075/2004/EK RENDELETE**(2004. december 3.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs és zöldség behozatalára vonatkozó intézkedések alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1994. december 21-i 3223/94/EK ⁽¹⁾ bizottsági rendeletre és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően a 3223/94/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3223/94/EK rendelet 4. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2004. december 4-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 3-án.

a Bizottság részéről

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 337., 1994.12.24., 66. o. A legutóbb az 1947/2002/EK rendelettel (HL L 299., 2002.11.1., 17. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2004. december 3-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	052	115,6
	204	94,9
	999	105,3
0707 00 05	052	106,6
	204	32,5
	999	69,6
0709 90 70	052	97,8
	204	71,6
	999	84,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	388	43,9
	999	43,9
0805 20 10	204	68,0
	999	68,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,0
	204	57,0
	624	95,8
	720	30,1
	999	62,5
0805 50 10	052	58,9
	528	25,5
	999	42,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	138,0
	400	81,3
	404	87,3
	512	104,5
	720	76,7
	804	107,6
	999	98,0
0808 20 50	720	66,4
	999	66,4

⁽¹⁾ Az országok nómenklatúráját a 2081/2003/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 313., 2003.11.28., 11. o.). A „999” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 2076/2004/EK RENDELETE**(2004. december 3.)****a műtrágyákról szóló 2003/2003/EK rendelet I. mellékletének első alkalommal történő kiigazításáról
(EDDHSA és hármas szuperfoszfát)****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

2003/2003/EK rendelet I. mellékletének A.2. táblázatában a TSP-re vonatkozó bejegyzést ennek megfelelően módosítani kell.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a műtrágyákról szóló, 2003. október 13-i 2003/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 31. cikkének (1) és (3) bekezdéseire,

mivel:

- (1) A 2003/2003/EK rendelet 3. cikke előírja azt, hogy az említett rendelet I. mellékletében felsorolt valamelyik típusba tartozó és az említett rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő műtrágya „EK-műtrágyaként” nevezhető meg.
- (2) A 2003/2003/EK rendelet I. mellékletének A.2. táblázatában felsorolt foszfát-műtrágyák között megtalálható a hármas szuperfoszfát (TSP) és e műtrágya címkézésének egyik kritériuma a „semleges ammónium-citrátban oldható P_2O_5 -ként kifejezett foszfor, a garantált P_2O_5 -tartalom legalább 93 %-a vízoldható legyen”.
- (3) Minél nagyobb a TSP műtrágya vízben való oldhatósága, annál jobb a agronómiai hatékonysága. A múltban az európai talajokban általában kevés volt a foszfor és a nagy, minimálisan 93 %-os vízben való oldhatóság bizonyult indokoltnak e hiány javítása céljából.
- (4) Jelenleg a helyzet annyiban változott, hogy számos talajban már nem kevés a foszfor, miközben vannak olyan talajfeltételek és termények, amelyek esetében a minimálisan 93 %-osan vízben oldható TSP még kívánatos, a minimálisan 85 %-osan vízben oldható TSP azonos mértékben hatékony számos európai talaj és termény esetében.
- (5) A TSP-t alkalmazók számára emiatt lehetővé kell tenni, hogy választhassanak a minimálisan 85 %-osan vízben oldható TSP vagy a nagyobb vízoldhatóságú TSP között a helyi talaj és terményszükségleteknek megfelelően. A
- (6) Az EDDHSA nátriumsója és ennek kondenzációs termékei (EDDHSA) különösen Spanyolországban, Franciaországban és Olaszországban már 15 éve használatban vannak a mikrotápanyagok szerves kelátképző reagensként. A tapasztalatok azt mutatják, hogy ez egy hatékony műtrágya-hatóanyag, és nem jelent veszélyt a környezetre.
- (7) Különösen az EDDHSA-val kelátozott vasat alkalmazzák a vashiány pótlására és a vashiányos levélsárgulás megszüntetésére. Nagyon sok növényfaj esetében, különösen gyümölcsfák, mint például citrusfélék, sárgabarack, avokádó, szilva és őszibarack esetében ajánlott; ezt alkalmazzák szőlő, cserjék és eper esetében is.
- (8) A vashiányos levélsárgulás és tünetei megszüntetése zöld lombot, jó gyümölcsnövekedést és fejlődést biztosít.
- (9) A talajra és a környezetre gyakorolt hatás vonatkozásában az EDDHSA egy kémiai lebomlási folyamaton esik át, amely viszonylag lassú, de amely nem hoz létre semmilyen veszélyes anyagot. Az EDDHSA nem okoz semmilyen sótartalommal összefüggő problémát sem a talajban.
- (10) Az EDDHSA-t emiatt fel kell venni a 2003/2003/EK rendelet I. mellékletében szereplő, a szerves mikrotápanyagok kelátképző, engedélyezett reagensinek listájára.
- (11) A 2003/2003/EK rendeletet emiatt ennek megfelelően módosítani kell.
- (12) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 2003/2003/EK rendelet 32. cikke által létrehozott bizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 304., 2003.11.21., 1. o. A legutóbb a 885/2004/EK rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

2. cikk

1. cikk

A 2003/2003/EK rendelet I. melléklete ennek a rendeletnek a melléklete szerint módosul.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 3-án.

a Bizottság részéről

Günter VERHEUGEN

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A 2003/2003/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

a) Az A.2. táblázatban a „hármás szuperfoszfát” vonatkozó 2.c) bejegyzés helyébe a következő lép:

Sorszám	Megnevezés típus	Az előállítási módszere és a fő alkotórészekre vonatkozó adatok	Minimális tápanyagtartalom (tömegszázalék); a tápanyagok kifejezésére vonatkozó adatok; egyéb előírások	Egyéb, a megnevezés típusára vonatkozó adatok	Megadandó tápanyagtartalom; a tápanyagok képlete és oldhatósága; egyéb kritériumok
1	2	3	4	5	6
„2.c)	Hármás szuperfoszfát	Őrölt ásványi foszfát és foszforsav reakciójával nyert termék, amely fő alkotórészként monokalcium-foszfátot tartalmaz	38 % P ₂ O ₅ A foszfor semleges ammónium-citrátban oldható P ₂ O ₅ -ben kifejezve, a garantált P ₂ O ₅ -tartalom legalább 93 %-a vízoldható legyen Vizsgálati minta: 3 g		Semleges ammónium-citrátban oldható foszfor-pentoxid Vízben oldható foszfor-pentoxid”

b) Az E.3.1. pont a következővel egészül ki:

„Az etiléndiamin-di-(2-hidroxi 5-szulfofenil)-ecetsav nátriumsója
és ennek kondenzációs termékei

EDDHA

A BIZOTTSÁG 2077/2004/EK RENDELETE**(2004. december 3.)****az Európai Parlament és a Tanács 2037/2000/EK rendeletének a reakcióközegek használata tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 2. cikke tizenötödik francia bekezdésének harmadik mondatára,

mivel:

- (1) Figyelembe véve a technológiai és gazdasági értékelő munkacsoport 2002. áprilisi jelentésében⁽²⁾ vegyi reakcióközegként használt ellenőrzött anyagokkal kapcsolatosan ismertetett új információkat és műszaki fejlődést, a montreali jegyzőkönyvet aláíró felek 10. (1998.), illetve 15. (2003.) konferenciáján elfogadott X/14⁽³⁾, illetve XV/6⁽⁴⁾ határozat következtében a 2037/2000/EK rendelet VI. mellékletét módosítani kell.
- (2) Konkrétabban, a XV/6 határozat hozzáadja a reakcióközegekhez a szén-tetrakloridot a cyclodime (mint oldószer)

előállításánál, és eltörli a CFC-113 reakcióközegkénti felhasználását a vinorelbine (gyógyszeripari termék) gyártásánál, valamint a szén-tetraklorid reakcióközegkénti felhasználását a tralometrin (rovarirtó szer) előállításánál.

- (3) A 2037/2000/EK rendelet ennek megfelelően módosul.
- (4) Az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban vannak a 2037/2000/EK rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2037/2000/EK rendelet VI. melléklete helyébe e rendelet mellékletében foglalt módosított szöveg lép.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 3-án.

a Bizottság részéről

Stavros DIMAS

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 244., 2000.9.29., 1. o. A legutóbb az 1804/2003/EK rendelettel (HL L 265., 2003.10.16., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ A technológiai és gazdasági értékelő munkacsoport jelentése. 2002. április 1. kötet. Jelentés a reakcióközegekről.

⁽³⁾ A montreali jegyzőkönyvet aláíró felek 10. konferenciája (1998.), X/14 határozat: Reakcióközegek.

⁽⁴⁾ A montreali jegyzőkönyvet aláíró felek 15. konferenciája (2003.), XV/6 határozat: Reakcióközegként használt szabályozott anyagok alkalmazásának jegyzéke.

MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

A 2. cikk tizenötödik francia bekezdésében hivatkozott szabályozott anyagokat reakcióközegként használó folyamatok

- a) szén-tetraklorid felhasználása nitrogén-triklorid eltávolítására klór és marónátron termelésénél;
 - b) szén-tetraklorid felhasználása klórgáz visszanyerésére a klórgáz-gyártásból származó véggázból;
 - c) szén-tetraklorid felhasználása klórkaucsuk előállításánál;
 - d) szén-tetraklorid felhasználása izobutil-acetofenon (ibuprofen fájdalomcsillapító) gyártásánál;
 - e) szén-tetraklorid felhasználása polifenilén-tereftalamid gyártásánál;
 - f) CFC-11 felhasználása finom szintetikus poliolefin rostlap gyártásánál;
 - g) CFC-12 felhasználása Z-perfluor-poliéterek és difunkcionális származékaik perfluor-poliéter-poliperoxid elővegyületeinek fotokémiai szintézisének;
 - h) CFC-113 felhasználása perfluor-poliéter-poliperoxid-köztestermék redukciójára perfluor-poliéter-diészterek gyártásához;
 - i) CFC-113 felhasználása magas funkcionalitású perfluor-poliéter-diolok előkészítéséhez;
 - j) szén-tetraklorid felhasználása cyclo dime előállításához;
 - k) HCFC-k használata az a)–j) pontokban felsorolt folyamatokban CFC vagy szén-tetraklorid helyettesítésére.”
-

A TANÁCS 2004/106/EK IRÁNYELVE

(2004. november 16.)

a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK tanácsi irányelv, valamint a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló 92/12/EGK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁽²⁾,

mivel:

- (1) A jövedékiadó-csalások elleni hatékony küzdelem érdekében közös elvek szerinti szorosabb együttműködésre van szükség a Közösség adóhatóságai között, valamint köztük és a Bizottság között.
- (2) A jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködésről szóló, 2004. november 16-i 2073/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ tartalmaz valamennyi olyan, a 77/799/EGK irányelvben⁽⁴⁾ és 92/12/EGK irányelvben⁽⁵⁾ foglalt rendelkezést, amelyek a jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködés elősegítését hivatottak megkönnyíteni, az egyes lefoglalásokból, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelvben⁽⁶⁾ meghatározott kölcsönös segítségnyújtás kivételével.
- (3) A 77/799/EGK⁽⁷⁾ irányelvet módosító 2004/56/EK irányelv kötelezi a tagállamokat azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések hatályba léptetésére, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tagállamok az irányelvnek 2005. január 1-je előtt megfeleljenek. Ezek a rendelkezések a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területére vonatkoznak. Mivel ezen irányelv értelmében 2005. július 1-jétől a 77/799/EK irányelv nem vonatkozik a jövedéki adókra, nem helyénvaló a tagállamokat olyan rendelkezések elfogadására kötelezni, amelyek hatálya rövid időn belül megszűnik. Ezért – a 77/799/EK irányelv hatálya alá

tartozó egyéb adókra vonatkozó rendelkezések elfogadása kötelezettségének sérelme nélkül – engedélyezni kell a tagállamok számára, hogy a jövedéki adók tekintetében a 2004/56/EK irányelvnek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket ne fogadják el.

- (4) A 77/799/EGK és 92/12/EGK irányelveket ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/799/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács 1977. december 19-i 77/799/EGK irányelve a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról”.

2. A 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelv rendelkezéseinek értelmében a tagállamok illetékes hatóságai kicserélnek egymással minden olyan információt, amely lehetővé teszi számukra a jövedelmet és a tőkét terhelő adók pontos megállapítását, és minden olyan információt, amely az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefoglalásokból és vámokból eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelv^(*) 3. cikkének hatodik francia bekezdésében említett biztosítási díjak adójának megállapítására vonatkozik.

(*) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.”

2. cikk

A 92/12/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 15a. cikket el kell hagyni.
2. A 15b. cikket el kell hagyni.
3. 19. cikk (6) bekezdését el kell hagyni.

(1) 2004. április 1-ji vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(2) 2004. március 31-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(3) Lásd ennek a Hivatalos Lapnak a 1. oldalát.

(4) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb a 2004/56/EK irányelvvel (HL L 127., 2004.4.29., 70. o.) módosított irányelv.

(5) HL L 76., 1992.3.23., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.

(6) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(7) HL L 127., 2004.4.29., 70. o.

3. cikk

A jövedéki adókkal kapcsolatban a 77/799/EKG irányelvre történő hivatkozásokat a 2073/2004/EK rendeletre történő hivatkozásokként kell tekinteni.

A jövedéki adók területén való közigazgatási együttműködéssel kapcsolatban a 92/12/EKG irányelvre történő hivatkozásokat a 2073/2004/EK rendeletre történő hivatkozásokként kell tekinteni.

4. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2005. június 30. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok 2005. július 1-jétől alkalmazzák ezeket a rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A 2004/56/EK irányelv 2. cikkétől eltérően a tagállamok a jövedéki adók tekintetében nem kötelesek elfogadni és alkalmazni a 2004/56/EK irányelvnek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket.

5. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 16-án.

a Tanács részéről
az elnök
G. ZALM

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2004. november 2.)

az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség közötti, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás és az ahhoz kapcsolódó szándéknyilatkozat aláírásáról

(2004/828/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 94. cikkére, annak 300. cikke (2) bekezdése első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) 2001. október 16-án a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy folytasson tárgyalásokat az Andorrai Hercegséggel egy olyan megállapodásról, amely alkalmas annak biztosítására, hogy az Andorrai Hercegség a megtakarításokból származó kamatjövedelem tényleges megadóztatására a Közösségen belül alkalmazandó intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket fogadjon el.
- (2) A tárgyalások eredményeként keletkezett megállapodás szövege összhangban van a Tanács által kiadott tárgyalási irányelvekkel. A megállapodáshoz szándéknyilatkozatot csatolnak, amely az Európai Közösség és tagállamai és az Andorrai Hercegség között jött létre.
- (3) A megállapodás megkötéséről szóló, egy későbbi szakaszban elfogadásra kerülő határozatra figyelemmel kívánatos, hogy a 2004. július 1-jén parafált két dokumentum aláírásra kerüljön és a Tanács a szándéknyilatkozatot megerősítse és jóváhagyja,

Az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség közötti, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározottakkal egyenértékű intézkedések megállapításáról szóló megállapodás megkötéséről szóló későbbi határozat elfogadására is figyelemmel, a Tanács elnöke felhatalmazást kap a megállapodás és az ahhoz csatolt szándéknyilatkozat, valamint az Európai Közösségnek a megállapodás 19. cikke (2) bekezdésében és a szándéknyilatkozat utolsó bekezdésében említett levelek aláírására felhatalmazott személyek kijelölésére.

A fent említett szándéknyilatkozat szövegét a Tanács jóváhagyta.

A megállapodás és a szándéknyilatkozat szövegét csatolták ehhez a határozathoz.

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 2-án.

a Tanács részéről
az elnök
B. R. BOT

⁽¹⁾ HL L 157., 2003.6.26., 38. o.

MEGÁLLAPODÁS

az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség között, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi rendeletben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG

és

AZ ANDORRAI HERCEGSÉG

a továbbiakban: a Szerződő Fél vagy a Szerződő Felek,

annak érdekében, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelvben (a továbbiakban: az „irányelv”) szabályaival egyenértékű rendelkezéseket vezessenek be, a Szerződő Felek mindegyikének jogos érdekeit figyelembevévő együttműködés keretében és olyan feltételek mellett, amelyek esetén az Andorrai Hercegséghez hasonló helyzetben lévő harmadik országok az irányelvvel egyenértékű rendelkezéseket alkalmaznának,

A KÖVETKEZŐ MEGÁLLAPODÁST KÖTÖTTÉK:

1. cikk

Cél

(1) Az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség közötti együttműködés keretében azt a megtakarításokból származó, az Andorrai Hercegségben keletkezett kamatra, amelynek a 3. cikkben megállapított eljárások szerint meghatározott haszonhúzói az Európai Közösség egyik tagállamában illetőséggel bíró természetes személyek, forrásadót kell kivetni, amelyet az andorrai hercegségi illetőségű kifizetők vonnak le az ezen megállapodás 7. cikkében meghatározott feltételek szerint.

Ezt a forrásadót le kell vonni, kivéve ha a 9. cikk rendelkezéseivel összhangban önkéntes közzétételre kerül sor. A forrásadóként a 7. és a 9. cikknek megfelelően levont összegekből származó bevételt az Európai Közösség tagállamai és az Andorrai Hercegség a 8. cikkben megállapított szabályok szerint osztják meg.

Annak érdekében, hogy ez a megállapodás az irányelvvel egyenértékű legyen, ezeket a rendelkezéseket kiegészítik a megkeresésre teljesített információcserére a 12. cikkben megállapított szabályok, valamint a konzultációs és felülvizsgálati eljárások a 13. cikknek megfelelően.

(2) A Szerződő Felek meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy biztosítsák ennek a megállapodásnak a végrehajtását. Az Andorrai Hercegség ezen kívül meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a területén illetőséggel bíró kifizetők függetlenül a kamattal járó követelés kötelezettjének illetőségétől, teljesítsék az ezen megállapodás végrehajtásával kapcsolatos feladatokat, és kifejezetten megállapítja az eljárásokra és a szankciókra vonatkozó rendelkezéseket.

2. cikk

A haszonhúzó fogalmának meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó” bármely természetes személy, aki kamatot szerez, vagy bármely természetes személy, akinek a részére kamatot írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:

a) a 4. cikkben meghatározott kifizetőként jár el, vagy

b) egy jogi személy, a nyereségéből a vállalkozásokra vonatkozó általános szabályok szerint adózó szervezet, az Európai Közösség egyik tagállamában vagy az Andorrai Hercegségben illetőséggel bíró, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás nevében jár el, vagy

c) más természetes személy nevében jár el, aki a haszonhúzó, és tájékoztatja a kifizetőt ezen haszonhúzó személyazonosságáról a 3. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(2) Amennyiben a kifizető olyan információkkal rendelkezik, amelyek arra utalnak, hogy a kamatban részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó 3. cikk (1) bekezdésének megfelelő személyazonosságának megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, az érintett természetes személyt kell haszonhúzónak tekintenie.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

(1) A kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amelyet az Andorrai Hercegség pénzmossás elleni jogszabályainak megfelelően a családi és utónév, valamint a cím alapján lehet meghatározni.

(2) A kifizető a haszonhúzó illetőségét olyan szabályok alapján állapítja meg, amelyek függenek attól, hogy mikor létesült a kifizető és a kamatok haszonhúzója közötti jogviszony. Az alábbiakra is figyelemmel, úgy kell tekinteni, hogy az illetőség abban az országban van, ahol a haszonhúzó állandó lakóhellyel rendelkezik:

- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyok esetében a kifizető a haszonhúzó illetőségét az Andorrai Hercegségben alkalmazandó pénzmossás elleni jogszabályoknak megfelelően állapítja meg;
- b) a 2004. január 1. után létrejött szerződéses jogviszonyok vagy szerződéses jogalap nélkül végrehajtott ügyletek esetében a kifizető a tényleges haszonhúzó illetőségét a hivatalos személyazonossági okmányban vagy – szükség esetén – a tényleges haszonhúzó által bemutatott bármely hivatalos okmányban megadott cím alapján állapítja meg, az alábbi eljárás szerint: azoknál a természetes személyeknél, akik az Európai Közösség egyik tagállama által kiállított hivatalos személyazonossági okmányt mutatnak be és kijelentik, hogy egy Európai Közösségen kívüli államban bírnak illetőséggel, az illetőség megállapítása az illetőségigazolás vagy az annak a harmadik országnak az illetékes hatósága által kiadott tartózkodási engedély alapján történik, amelyben a természetes személy magát illetőséggel bírónak vallja. Amennyiben nem tudja bemutatni ezt az illetőségigazolást vagy ezt a tartózkodási engedélyt, úgy kell tekinteni, hogy az Európai Közösség azon tagállamában bír illetőséggel, amely a hivatalos személyazonossági okmányt kiállította.

4. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

E megállapodás alkalmazásában „kifizető” mindaz az Andorrai Hercegség területén illetőséggel bíró gazdasági szervezet, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatkifizetést teljesít vagy kamatjótállást hajt végre, amennyiben ez a szervezet a kamatokat eredményező követelés kötelezettje, vagy a kötelezett vagy a haszonhúzó által a kamat kifizetésével vagy jóváírásával megbízott.

5. cikk

Az illetékes hatóság fogalmának meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában a Szerződő Felek „illetékes hatóságai” az I. mellékletben felsorolt hatóságok.

(2) A harmadik országok esetében az illetékes hatóság az, amelyet az a kétoldalú vagy többoldalú egyezmények adózási egyezmények ilyenként határoznak meg, vagy – ennek hiányában – bármely olyan hatóság, amely adózási célokra illetőségigazolás kiállítására jogosult.

6. cikk

A kamatfizetések fogalmának meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában „kamat”:

- a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, számlára kifizetett vagy arra jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy az jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, valamint különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelem, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatnak;
- b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy az irányelv 4. cikke (2) bekezdésében említett szervezeten keresztül keletkező jövedelem, amelyet a következők osztnak szét:
 - i. az Európai Közösség valamely tagállamában vagy az Andorrai Hercegségben illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
 - ii. azon szervezetek, amelyek az irányelv 4. cikkének (3) bekezdése szerinti választási lehetőséget gyakorolnak;
 - iii. a 17. cikkben említett területén kívül illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- d) a következő vállalkozások és szervezetek részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett szervezeteken keresztül eszközeik több mint 40 %-át az a) pontban említett követelésekbe fektetik:
 - i. az Európai Közösség valamely tagállamában vagy az Andorrai Hercegségben illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
 - ii. azon szervezetek, amelyek az irányelv 4. cikkének (3) bekezdése szerinti választási lehetőséget gyakorolnak;

iii. a 17. cikkben említett területén kívül illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

Mindazonáltal az Andorrai Hercegség megteheti, hogy a d) pontban említett jövedelmeket a kamat fogalom meghatározásába csak olyan mértékbe vonja be, amilyen mértékben ezek a jövedelmek – közvetlenül vagy közvetve – az a) és b) pontok értelmében vett kamatfizetésből származnak.

(2) Amennyiben a kifizető az (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatfizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatnak kell tekinteni.

(3) Amennyiben a kifizető az (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40 % felettinek kell tekinteni. Amennyiben a haszonhúzó által szerzett jövedelem összege nem meghatározható, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.

(4) Az (1) bekezdés b) és d) pontjai tekintetében az Andorrai Hercegség megkövetelheti a területén illetőséggel bíró kifizetőtől, hogy a kamatokat egy évnél nem hosszabb időszakra évesítsék, és ezeket az évesített kamatokat tekintsék kamatnak akkor is, ha ebben az időszokban semmiféle elidegenítés, visszavásárlás vagy visszaváltás nem történik.

(5) Nem tekinthető az (1) bekezdés c) és d) pontja értelmében vett kamatnak azon vállalkozások vagy szervezetek jövedelme, amelyek pénzeszközeik 15 %-áig terjedő mértékben az (1) bekezdés a) pontja szerinti követelésekbe fektettek.

(6) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25 %.

(7) Az (1) bekezdés d) pontjában, valamint az (5) bekezdésben említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy szervezetek alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, és ilyen szabályok hiányában az érintett vállalkozások vagy szervezetek eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

7. cikk

Forrásadó

(1) Az Európai Közösség valamely tagállamában illetőséggel bíró haszonhúzó esetén az Andorrai Hercegség a megállapodás

alkalmazásának első három évében 15 %, a következő három évben 20 %, ezt követően pedig 35 % mértékű forrásadót von le.

(2) A kifizető a forrásadót a következők szerint vonja le:

a) a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamat esetében: a kifizetett kamatra vagy a jóváírt összegekre;

b) a 6. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamat esetében: az ezekben a bekezdésekben említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos hatású fizetési kötelezettség kivetésével az elidegenítésből, visszavásárlásból vagy visszaváltásból eredő jövedelem teljes összegére;

c) a 6. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatfizetés esetében: az ebben a bekezdésben említett jövedelmek összegére;

d) amikor az Andorrai Hercegség él a 6. cikkének (4) bekezdése szerinti lehetőséggel: az évesített kamatok összegére.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a forrásadót a haszonhúzó követelése fennállásának időtartamával arányosan kell kivetni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott adatok alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kell tekintenie a haszonhúzót, mintha az a követeléssel annak fennállása teljes időtartama alatt rendelkezett volna, kivéve, ha a haszonhúzó bizonyítékot szolgáltat a követelés megszerzésének időpontjáról.

(4) Az e megállapodásban megállapított forrásadón felül az ugyanazt a kamatot terhelő adókat és levonásokat a fenti (1)–(3) bekezdés szerint kiszámított forrásadóból le kell vonni.

(5) A 10. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, a forrásadó levonása az Andorrai Hercegségben illetőséggel bíró kifizető részéről nem zárja ki, hogy az Európai Közösség azon tagállama, amelyben a haszonhúzó adózás szerinti illetősége van, saját nemzeti jogának megfelelően adóztassa meg a jövedelmet.

Abban az esetben, ha az adófizető az Andorrai Hercegségben illetőséggel bíró kifizető által kifizetett kamatjövedelmet tüntet fel az Európai Közösség azon tagállamának adóhatóságainak benyújtott bevallásában, ahol a lakóhelye van, a kamatot ott ugyanolyan mértékben kell megadóztatni, mint az ezen tagállamban szerzett kamatokat.

8. cikk

A bevétel megosztása

(1) Az Andorrai Hercegség a 7. cikkben említett forrásadó levonásából származó bevételének 25 %-át megtartja, és annak 75 %-át az Európai Közösség azon tagállamának utalja át, ahol a kamatok tényleges hasznhúzója illetőséggel bír.

(2) Ezek az átutalások minden naptári évre vonatkozóan tagállamonként egyetlen ügylettel történnek, legkésőbb hat hónappal azon naptári év végét követően, amikor az adózás megtörtént.

Az Andorrai Hercegség meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a bevételmegosztás rendszerének megfelelő működését.

9. cikk

Önkéntes közzététel

(1) Az Andorrai Hercegség megállapítja a hasznhúzók számára a 7. cikk szerinti forrásadó elkerülését lehetővé tevő eljárást, amennyiben a hasznhúzó bemutat kifizetőjének egy nevére szóló, az illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága által kiállított, ezen cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelő igazolást.

(2) A hasznhúzó kérelmére az illetőség szerinti tagállam illetékes hatósága kiállít egy igazolást, amely a következő adatokat tartalmazza:

- a) a hasznhúzó családi és utóneve, címe és adóigazgatási azonosítószáma, vagy – ha ilyen számmal nem rendelkezik – születési időpontja és helye;
- b) a kifizető neve és címe;
- c) a tényleges hasznhúzó számlaszáma vagy – ennek hiányában – a biztosíték megjelölése.

Ez az igazolás legfeljebb három évig érvényes. Ezt az igazolást kérelemre minden hasznhúzónak ki kell adni, a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

10. cikk

A kettős adóztatás elkerülése

(1) Az Európai Közösség azon tagállama, amelyben a hasznhúzó adózás szerinti illetősége van, gondoskodik arról, hogy megszűnjön az ezen cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a 7. cikkben említett forrásadó levonásából adódható kettős adózás.

(2) Amennyiben a hasznhúzó által kapott kamat 7. cikkben említett forrásadója az Andorrai Hercegségben levonásra kerül, az Európai Közösség azon tagállama, amelyben a hasznhúzó illetőséggel bír, a saját nemzeti jogának megfelelően a forrásadó összegével megegyező beszámítást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja az illetőség szerinti tagállam nemzeti joga szerint a forrásadó hatálya alá tartozó kamat teljes összege után fizetendő adó összegét, az illetőség szerinti tagállam a levont adó többletként jelentkező összegét visszatéríti a hasznhúzónak.

(3) Amennyiben a 7. cikkben említett forrásadón kívül a hasznhúzó által kapott kamatot az e megállapodásban megállapítottakon felül egyéb adók és forrásadók terhelik, és az Európai Közösség illetőség szerinti tagállama a nemzeti jogának vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeknek megfelelően az ilyen adókra és forrásadókra vonatkozóan beszámítást biztosít, akkor az ilyen egyéb adókat és forrásadókat a (2) bekezdés szerinti eljárás alkalmazását megelőzően be kell számítani.

(4) Az Európai Közösségnek az a tagállama, ahol a hasznhúzó adózási illetőséggel bír, a (2) és a (3) bekezdésben említett beszámítási rendszert a 7. cikkben említett forrásadó visszatérítésével helyettesítheti.

11. cikk

Hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok

(1) Ezen megállapodás alkalmazásának időpontjától mindaddig, amíg az Andorrai Hercegség a 7. cikkben említett forrásadó levonását végzi, illetve az Európai Közösség legalább egy tagállama ilyen levonást alkalmaz, de legkésőbb 2010. december 31-ig, nem tekinthetők a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1-je előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerinti illetékes hatóságok, vagy az Andorrai Hercegség illetékes hatóságai, illetve harmadik országok illetékes hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat.

(2) Mindazonáltal mindaddig, amíg az Európai Közösségnek legalább egy tagállama hasonló rendelkezéseket alkalmaz, ennek a cikknek a rendelkezéseit 2010. december 31. után is alkalmazni kell azoknak a hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapíroknak a tekintetében:

— amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és

— amelyek esetében a 4. cikk meghatározása szerinti kifizető az Andorrai Hercegségben bír illetőséggel, és

- amennyiben a kifizető az Európai Közösség egyik tagállamában illetőséggel bíró haszonhúzó részére közvetlenül kamatot fizet ki vagy közvetlenül annak javára kamatot ír jóvá.

Amennyiben azonban valamennyi tagállam megszünteti a hasonló rendelkezések alkalmazását, e cikk rendelkezéseit csak a következő átruházható értékpapírokra vonatkozóan kell továbbra is alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyek esetében a kibocsátó kifizetője az Andorrai Hercegségben bír illetőséggel, és
- amennyiben ez a kifizető közvetlenül az Európai Közösség egyik tagállamában illetőséggel bíró haszonhúzó részére kamatot fizet ki vagy közvetlenül annak javára kamatot ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy ahhoz kapcsolódó, hatóságként eljáró vagy nemzetközi szerződés által elismert szervezet által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – e megállapodás 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a fenti albekezdés által nem szabályozott kibocsátó által kibocsátott, a fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (3) Ez a cikk nem akadályozza azonban az Európai Közösség tagállamait és az Andorrai Hercegséget abban, hogy az (1) bekezdésben említett, hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból eredő jövedelmeket a nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk

Információcsere megkeresésre

- (1) Az Andorrai Hercegség és az Európai Közösség tagállamainak illetékes hatóságai tájékoztatják egymást azokról a magatartásokról, amelyek az e megállapodás hatálya alá tartozó jövedelem tekintetében a megkeresett állam joga szerint adócsalásnak, illetőleg ahhoz hasonló cselekménynek minősülnek. A „hasznos cselekmény” kifejezés kizárólag azon bűncselekményeket foglalja magába, amelyek a megkeresett állam joga szerint az adócsalással azonos tárgyú súlyúnak minősülnek.

Addig az időpontig, ameddig az adócsalás tényállását a nemzeti jogrendjében nem vezeti be, az Andorrai Hercegség vállalja, hogy amikor ő a megkeresett állam, az első bekezdés alkalmazásában az adócsalás tényállásához sorolja azokat a magatartásokat, amelyek a megtévesztés eszközével élve, kárt okoznak a megkereső állam adóhatóságainak, és az Andorrai Hercegség törvényeinek értelmében, a csalás bűncselekményét valósítják meg.

Megalapozott megkeresés esetén a megkeresett állam tájékoztatást nyújt azon fent említett ügyekről, amelyben a megkereső állam büntetőjogi vagy egyéb vizsgálatot folytat vagy valószínűleg folytathat le.

- (2) A tájékoztatásra irányuló megkeresés teljesíthetőségének elbírálásakor nem a megkeresett, hanem a megkereső állam joga szerinti elévülési szabályokat kell alkalmazni.

- (3) A megkeresett állam tájékoztatást nyújt, amennyiben a megkereső állam gyanúja megalapozott, hogy az adott magatartás adócsalásnak, illetőleg ahhoz hasonló cselekménynek minősülhet. Amikor a megkeresett állam az Andorrai Hercegség a megkeresés elfogadhatóságáról két hónapon belül kell döntenie az Andorrai Hercegség igazságügyi hatóságainak az ebben a cikkben megállapított feltételek szerint.

- (4) A bűncselekmény elkövetésére irányuló gyanúját a megkereső állam a következőkre alapíthatja:

- a) iratokra, függetlenül attól, hogy hitelesek-e vagy sem, beleértve az üzleti nyilvántartásokat, a számlakönyveket, vagy a bankszámlára vonatkozó információkat;
- b) az adózó nyilatkozatára;
- c) adatközlőtől vagy harmadik személytől származó, függetlenül megerősített, vagy más okból hitelesnek tekinthető információra; vagy
- d) közvetett bizonyítékra.

- (5) Minden, ilyen módon adott tájékoztatást bizalmasnak kell tekinteni, és az nem hozható a tudomására másnak, mint a Szerződő Fél azon az illetékes személyeinek vagy hatóságainak, amelyek illetékességgel rendelkeznek az 1. cikkben említett kamatfizetések adóztatására, a forrásadó és az abból származó, a 7. illetve a 8. cikkben említett bevételek tekintetében, vagy a 9. cikkben említett önkéntes közzététel tekintetében. Ezek a személyek vagy hatóságok az így kapott információkról nyilvános bírósági eljárások vagy bírósági határozatok alkalmával nyilatkozatot tehetnek.

Az információk nem közölhetők semmilyen más személlyel vagy hatósággal, kivéve, ha az információkat közlő fél illetékes hatósága ehhez előzetesen írásos hozzájárulását adta.

(6) Az Andorrai Hercegség kétoldalú tárgyalásokat kezd az azt kívánó tagállamokkal a „hasonló cselekmények” egyes típusainak a tagállamokban alkalmazott adóeljárásokkal összhangban történő meghatározása érdekében.

13. cikk

Konzultáció és felülvizsgálat

(1) A Szerződő Feleknek konzultálniuk kell egymással legalább háromévente, vagy bármelyik Szerződő Fél kérésére, annak érdekében, hogy megvizsgálják és – amennyiben azt szükségesnek ítélik – javítsák a megállapodás technikai érvényesülését és értékeljék a nemzetközi fejleményeket. A konzultációkra a kéréstől számított egy hónapon belül kerül sor, vagy sürgős esetekben a lehető legkorábban. Az ilyen értékelés alapján a Szerződő Felek konzultálhatnak egymással, hogy megvizsgálják, nem szükséges-e a megállapodást a nemzetközi fejlemények függvényében módosítani.

(2) Amint elegendő tapasztalatot szereztek a megállapodás 7. cikke teljes körű végrehajtásáról, a Szerződő Felek konzultálnak egymással, hogy megvizsgálják, nem szükséges-e a megállapodást a nemzetközi fejlemények függvényében módosítani.

(3) A fent említett konzultáció alkalmazása céljából a Szerződő Felek értesítik egymást az e megállapodás megfelelő érvényesülését esetlegesen befolyásoló lehetséges fejleményekről. A Szerződő Felek továbbá értesítik egymást bármely, a Szerződő Fél és egy harmadik állam közötti vonatkozó megállapodásról.

(4) Ha nézeteltérés adódik az Andorrai Hercegség illetékes hatóságai és az Európai Közösség tagállamai 5. cikkének megfelelő illetékes hatóságai közül egy vagy több között, az e megállapodás értelmezéséről vagy alkalmazásáról, ezek a hatóságok törekedni fognak a nézeteltérés barátságos rendezésére. Haladéktalanul értesítik az Európai Közösségek Bizottságát, valamint az Európai Közösség több tagállamának illetékes hatóságait ennek a konzultációnak az eredményeiről. Az értelmezési kérdések tekintetében az Európai Közösség bármely illetékes hatóság kérésére részt vehet ezeken a konzultációkon.

14. cikk

Alkalmazás

(1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió tagállamainak – a Gazdasági és Pénzügyi Tanács által az Európai Tanács 2000. június 19-20-i, santa maria da feira-i ülésére készített jelentésben említett – függő és társult területei,

valamint az Amerikai Egyesült Államok, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino valamennyien olyan rendelkezéseket fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak vagy egyenértékűek az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontokat írnak elő.

(2) A Szerződő Felek a legalább hat hónappal a (6) bekezdésben említett időpontot megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy a vonatkozó szabályoknak az érintett harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken történő hatályba lépésének az (1) bekezdésben meghatározott feltétele teljesült-e. Amennyiben a Szerződő Felek megállapítják, hogy a feltétel nem fog teljesülni a (6) bekezdés céljából közös megegyezéssel új időpontot fogadnak el.

(3) Intézményi rendelkezéseinek sérelme nélkül, az Andorrai Hercegség ezt a megállapodást a 6. bekezdésben említett időpontig végrehajtja, és erről értesíti az Európai Közösséget.

(4) Bármely Szerződő Fél a másik Szerződő Félhez intézett értesítés útján azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy a megállapodás bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelv, vagy az irányelv egy részének alkalmazása a közösségi joggal összhangban átmenetileg szünetel vagy véglegesen megszűnik, illetve ha valamely tagállam az irányelv végrehajtási jogszabályainak alkalmazását felfüggeszti.

(5) Bármelyik Szerződő Fél szintén felfüggesztheti ezen megállapodás alkalmazását a többi Szerződő Félhez intézett értesítés útján, ha a fent említett öt ország (Amerikai Egyesült Államok, Monaco, Liechtenstein, Svájc és San Marino) vagy az Európai Közösség tagállamainak a fenti (1) bekezdésben említett függő vagy társult területei egyike a későbbiekben megszünteti az abban a bekezdésben említett intézkedések alkalmazását. Az alkalmazás felfüggesztésére legkorábban az értesítést követő két hónap elteltével kerülhet sor. Ezt a megállapodást újra alkalmazni kell, amint a szabályok ismét hatályossá válnak.

(6) A Szerződő Felek elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen megállapodásnak legkésőbb 2005. július 1-jéig megfeleljenek.

15. cikk

Aláírás, hatálybalépés és felmondás

(1) Ezt a megállapodást a Szerződő Feleknek belső rendelkezéseikkel összhangban meg kell erősíteniük vagy jóvá kell hagyaniuk. A Szerződő Felek értesítik egymást ezen eljárások befejezéséről. A megállapodás az utolsó értesítést követő második hónap első napján lép hatályba.

(2) Bármely Szerződő Fél felmondhatja ezt a megállapodást a másik Szerződő Félhez intézett értesítés útján. Ebben az esetben a megállapodás az értesítés kézbesítésének napját követő tizenkét hónap elteltével hatályát veszti.

16. cikk

Követelések és végső elszámolás

(1) E megállapodás részleges, vagy teljes megszűnése, vagy alkalmazásának felfüggesztése a természetes személyek követeléseit nem érinti.

(2) Ebben az esetben az Andorrai Hercegség e megállapodás alkalmazhatóságának végét megelőzően záróelszámolást készít, és az Európai Közösség tagállamai részére zárókifizetést teljesít.

17. cikk

Területi hatály

Ezt a megállapodást egyrésről azokon a területeken kell alkalmazni, amelyeken az Európai Közösséget létrehozó szerződés alkalmazandó, az abban a szerződésben meghatározott feltételekkel, másrésről az Andorrai Hercegség területén.

18. cikk

Melléklet

(1) A két melléklet a megállapodás szerves részét képezi.

(2) Az I. mellékletben található illetékes hatóságok listáját az a) pontban említett hatóságokra vonatkozóan az Andorrai Hercegség a másik Szerződő Fél értesítésével egyszerűen módosíthatja, a többi hatóságra vonatkozóan a Közösség módosíthatja a listát.

A II. mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

19. cikk

Nyelvek

(1) Ez a megállapodás két-két eredeti példányban készült angol, cseh, észt, dán, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén valamint katalán nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(2) A máltai nyelvi változatot a Szerződő Felek levélváltás útján hitelesítik. E nyelvi változat az (1) bekezdésben említettekkel megegyezően hiteles.

FENTIEK HITELEÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.

Hecho en Bruselas, el quince de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne patnáctého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den femtende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am fünfzehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu viieteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα πέντε Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the fifteenth day of November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le quinze novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì quindici novembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturťā gada piecpadsmitajā novembrī.

Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio penkioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-negyedik év november havának tizenötödik napján.

Magħmul fi Brussel fil-ħmistax il-jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de vijftiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli w dniu piętnastego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em quinze de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli pätnásteho novembra dvetisícštyri.

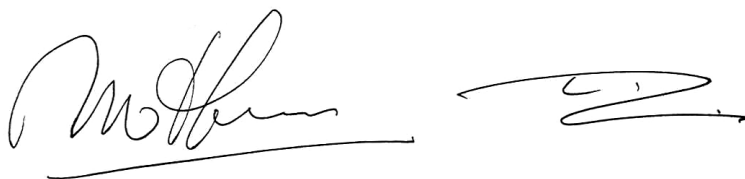
V Bruslju, petnajstega novembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä viidentenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den femtonde november tjugohundrafyra.

Fet a Brussel les el dia quinze de novembre de l'any dos mil quatre.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Per la Comunitat Europea

Pel Principat d'Andorra

—

I. MELLÉKLET

A SZERZŐDŐ FELEK ILLETÉKES HATÓSÁGAINAK LISTÁJA

Az illetékes hatóságok a jelen megállapodás alkalmazásában:

- a) az Andorrai Hercegség részéről: El Ministre encarregat de Finances vagy meghatalmazott képviselője, és a 3. cikk alkalmazásában az illetékes hatóság az el o la Ministre encarregat Interior vagy meghatalmazott képviselője;
- b) a Belga Királyság részéről: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances vagy meghatalmazott képviselője;
- c) a Cseh Köztársaság részéről: Ministr financí vagy meghatalmazott képviselője;
- d) a Dán Királyság részéről: Skatteministeren, vagy meghatalmazott képviselője;
- e) a Német Szövetségi Köztársaság részéről: Der Bundesminister der Finanzen vagy meghatalmazott képviselője;
- f) az Észt Köztársaság részéről: Rahandusminister vagy meghatalmazott képviselője;
- g) a Hellén Köztársaság részéről: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών vagy meghatalmazott képviselője;
- h) a Spanyol Királyság részéről: El Ministro de Economía y Hacienda vagy meghatalmazott képviselője;
- i) a Francia Köztársaság részéről: Le Ministre chargé du budget vagy meghatalmazott képviselője;
- j) Írország részéről: The Revenue Commissioners, vagy meghatalmazott képviselője;
- k) az Olasz Köztársaság részéről: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali vagy meghatalmazott képviselője;
- l) a Ciprusi Köztársaság részéről: Υπουργός Οικονομικών vagy meghatalmazott képviselője;
- m) a Lett Köztársaság részéről: Finanšu ministrs vagy meghatalmazott képviselője;
- n) a Litván Köztársaság részéről: Finansų ministras vagy meghatalmazott képviselője;
- o) a Luxemburgi Nagyhercegség részéről: Le Ministre des Finances vagy meghatalmazott képviselője; de a 12. cikk alkalmazásában az illetékes hatóság: le Procureur Général d'Etat luxembourgeois;
- p) a Magyar Köztársaság részéről: A pénzügyminiszter vagy meghatalmazott képviselője;
- q) a Máltai Köztársaság részéről: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi vagy meghatalmazott képviselője;
- r) a Holland Királyság részéről: De Minister van Financiën vagy meghatalmazott képviselője;
- s) az Osztrák Köztársaság részéről: Der Bundesminister für Finanzen vagy meghatalmazott képviselője;
- t) a Lengyel Köztársaság részéről: Minister Finansów vagy meghatalmazott képviselője;
- u) a Portugál Köztársaság részéről: O Ministro das Finanças vagy meghatalmazott képviselője;
- v) a Szlovén Köztársaság részéről: Minister za financí vagy meghatalmazott képviselője;
- w) a Szlovák Köztársaság részéről: Minister financí vagy meghatalmazott képviselője;
- x) a Finn Köztársaság részéről: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet vagy meghatalmazott képviselője;
- y) a Svéd Királyság részéről: Chefen för Finansdepartementet vagy meghatalmazott képviselője;
- z) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában és azokon az európai területeken, amelyek külkapcsolatait az Egyesült Királyság felelős: a Commissioners of Inland Revenue vagy azok meghatalmazott képviselője, valamint az a gibraltári illetékes hatóság, amelyet az Egyesült Királyság az Európai Unió tagállamainak és intézményeinek 2000. április 19-én megküldött értesítésben foglalt, a gibraltári hatóságoknak az EU és EK jogi eszközökkel és a vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos jogköréről elfogadott szabályozással összhangban kijelöl, amely értesítés egy példányát az Európai Unió Tanácsának Főtitkársága megküldi Svájcnak, és amelyet e megállapodásra alkalmazni kell.

II. MELLÉKLET

A KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK LISTÁJA

E megállapodás 16. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „kapcsolódó, hatóságként eljáró vagy nemzetközi szerződés által elismert szervezet”-nek:

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

- Région flamande (Vlaams Gewest) – Flamand Régió
- Région wallonne – Vallon Régió
- Région bruxelloise (Brussels Gewest) – Brüsszeli Régió
- Communauté française – Francia Közösség:
- Communauté flamande (Vlaamse Gemeenschap) – Flamand Közösség
- Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) – Német Nyelvű Közösség

Spanyolország

- Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)
- Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)
- Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)
- Junta de Castilla- La Mancha (Castilla-La Mancha regionális kormánya)
- Junta de Castilla- León (Castilla-León regionális kormánya)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)
- Govern de les Illes Balears (a Baleári-szigetek kormánya)
- Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)
- Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)
- Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)
- Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)
- Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)
- Gobierno de Madrid (a madridi kormány)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskföld Autonóm Közösségének kormánya)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoa Regionális Tanácsa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya regionális tanácsa)
- Diputación Foral de Alava (Alava regionális tanácsa)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canaria szigeti tanácsa)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigeti tanácsa)
- Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)
- Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος – (Nemzeti Távközlési Szervezet)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) – Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár
- L'Agence française de développement (AFD) – Francia Fejlesztési Ügynökség
- Réseau Ferré de France (RFF) - Francia Vasúthálózat
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) – Nemzeti Autópálya Alap
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) – a Párizsi Kórházak Központi Ellátója
- Charbonnages de France (CDF) – Francia Szénbányászati Szövetség
- Entreprise minière et chimique (EMC) – Bányászati és Vegyészeti Társaság

Olaszország

- Regioniók
- Megyék
- Járások
- Cassa Depositi e Prestiti

Lettország

- Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

- gminy (falvak)
- powiaty (kerületek)
- województwa (megyék)
- związki gmin (falvak társulásai)
- związki powiatów (kerületek társulásai)
- związki województw (megyék társulásai)
- miasto stołeczne Warszawa (Varsó Főváros)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agence pour la restructuration et la modernisation de l'agriculture) – Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Agence des propriétés agricoles) – Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség

Portugália

- Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)
- Região Autónoma dos Açores (az Azori-szigetek autonóm régiója)
- Városok

Szlovákia

- mestá a obce (önkormányzatok)
- Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Közúti Üzemeltetési Alap)
- Slovenské elektrárne (Szlovák Villamos Erőművek)
- Vodohospodárska výstavba (Vízgazdálkodási Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK

- Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank
- Európai Beruházási Bank
- Ázsiai Fejlesztési Bank
- Afrikai Fejlesztési Bank
- Világbank/ IBRD/ IMF
- Nemzetközi Pénzügyi Társaság
- Amerika-közi Fejlesztési Bank
- Az Európa Tanács Szociális Fejlesztési Alapja
- EURATOM
- Európai Közösség
- Andoki Fejlesztési Társaság
- Eurofima
- Európai Szén- és Acélközösség
- Északi Beruházási Bank
- Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem érintik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ÁLLAMOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

1. A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervezetnek minősül.
 2. Az ilyen közjogi szervezet olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
 3. Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
 4. Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.
-

SZÁNDÉKNYILATKOZAT

az Európai Közösség, a Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Hellén Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és az Andorrai Hercegség között

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG,

A BELGA KIRÁLYSÁG,

A CSEH KÖZTÁRSASÁG,

A DÁN KIRÁLYSÁG,

A NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG,

AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,

A HELLÉN KÖZTÁRSASÁG,

A SPANYOL KIRÁLYSÁG,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG,

ÍRORSZÁG,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG,

A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG,

A LETT KÖZTÁRSASÁG,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG,

A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG,

A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG,

A HOLLAND KIRÁLYSÁG,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG,

A FINN KÖZTÁRSASÁG,

A SVÉD KIRÁLYSÁG,

NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA

és

AZ ANDORRAI HERCEGSÉG

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

Azzal egyidejűleg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben (a továbbiakban: „irányelv”) meghatározottakkal egyenértékű intézkedések megállapításáról szóló megállapodás aláírásra kerül, az Európai Közösség és tagállamai és az Andorrai Hercegség aláírták az ezt a megállapodást kiegészítő szándéknyilatkozatot.

1. Az ezen szándéknyilatkozat aláírói úgy tekintik, hogy az Európai Közösség és az Andorrai Hercegség közötti említett megállapodásban és ebben a szándéknyilatkozatban foglalt rendelkezések elfogadhatók, amelyek védik a Felek jogos érdekeit. Ebből következően jóhiszeműen alkalmazni fogják azokat a rendelkezéseket, amelyekről megállapodtak, és tartózkodni fognak az olyan egyoldalú intézkedésektől, amelyek ezt a megállapodást jogos indok nélkül veszélyeztetnék. Amennyiben a 2003. június 3-án elfogadott irányelv és a megállapodás alkalmazási köre között bármely jelentős különbség merülne fel, különösen ez utóbbi 4. és 6. cikkére tekintettel, a megállapodás 13. cikke (4) bekezdésének értelmében a Szerződő Felek haladéktalanul konzultálnak egymással, annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodásban megállapított rendelkezések egyenértékű jellegét fenntartsák.
2. Az Európai Közösség vállalja, hogy a fent említett irányelv által biztosított átmeneti időszak folyamán megbeszéléseket kezd más fontos pénzügyi központokkal, azzal a céllal, hogy elősegítse ezeknél a joghatóságoknál a Közösség által alkalmazottakkal egyenértékű intézkedések alkalmazását.
3. Az említett megállapodás 12. cikkének megfelelően, az Andorrai Hercegség vállalja, hogy saját jogszabályaiiban – a megállapodás alkalmazásának első évében – bevezeti az adócsalás bűncselekményének tényállását, amely legalább a hamis, hamisított vagy tartalmukban nem helytálló dokumentumok felhasználására vonatkozik, az adóhatóságok félrevezetésének céljából a megtakarításokból származó jövedelem adóztatása területén. Ezen szándéknyilatkozat aláírói megjegyzik, hogy az adócsalás fogalommeghatározása kizárólag a megtakarítások adóztatásának szükségességéhez kapcsolódik a megállapodás keretei között, és nem érinti az adócsalásra vonatkozó fejleményeket vagy döntéseket, amelyeket más körülmények között vagy más fórumokon fogadtak el.
4. Az Andorrai Hercegség az Európai Közösség minden egyes érdekelt tagállamával kétoldalú tárgyalásokat kezd az információ-cserére vonatkozó igazgatási eljárás meghatározására.
5. Ezen szándéknyilatkozat aláírói ünnepélyesen kijelentik, hogy a megtakarítások adózásáról szóló megállapodás aláírása, valamint egy pénzügyi megállapodásra vonatkozó tárgyalások megkezdése fontos lépéseket jelentenek a Hercegség és az Európai Unió közötti együttműködés elmélyítésében.

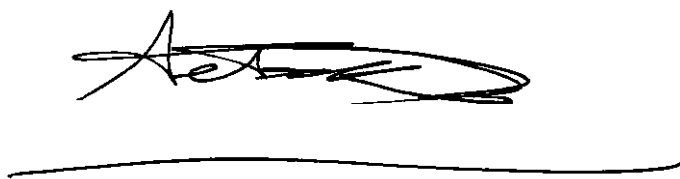
Ennek az elmélyítésnek a figyelembevételével, a 4. pontban előírt kétoldalú tárgyalásokkal párhuzamosan az Andorrai Hercegség és az Európai Közösség egyes tagállamai konzultációkat kezdeményeznek majd a gazdasági és adózási együttműködés szélesebb alkalmazási körének megállapítása céljából. Ezek a konzultációk együttműködő szellemben zajlanak majd le, amelyek során figyelembe veszik azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az Andorrai Hercegség tett adóügyi téren, és amelyeket ez a megállapodás megszilárdít. Ezek a konzultációk a következők megvalósítását eredményezhetik:

- kétoldalú gazdasági együttműködési programok, amelyek elősegítik az andorrai gazdaság európai gazdaságba való integrálódását,
- kétoldalú együttműködés az adózás területén, amelynek célja azon feltételek megvizsgálása, hogyan lehet a pénzügyi szolgáltatásokból és pénzügyi termékekből származó bevételekre a tagállamok által kivetett forrásadót megszüntetni vagy csökkenteni.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 15-én, két-két eredeti példányban készült angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén valamint katalán nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

A máltai nyelvi változatot az aláírók levélváltás útján hitelesítik. E nyelvi változat az előző bekezdésben említettekkel megegyezően hiteles.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

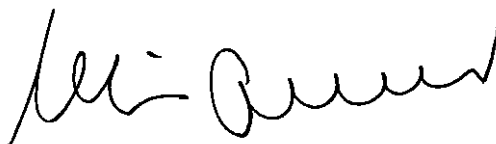
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

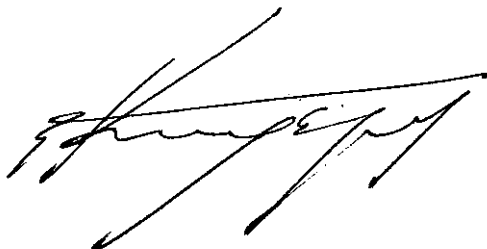
Für die Bundesrepublik Deutschland

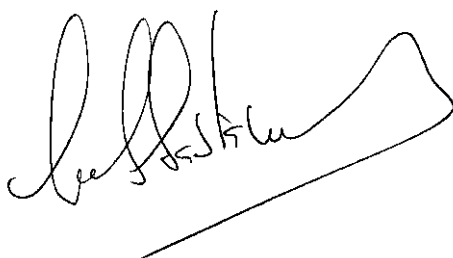
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

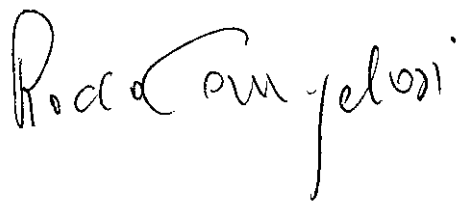
Pour la République française

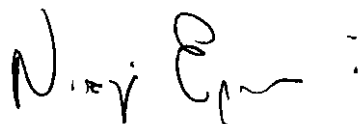
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

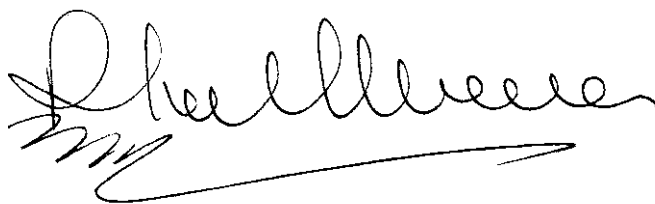
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

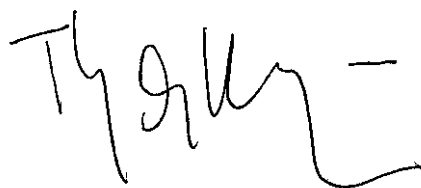
A Magyar Köztársaság részéről

Ghar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

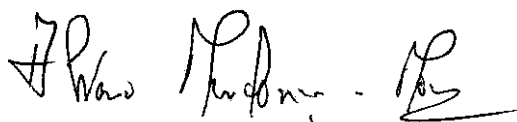
Für die Republik Österreich

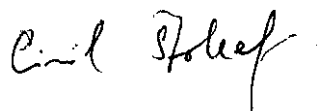
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

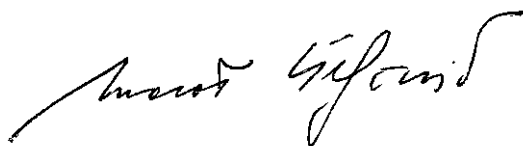
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

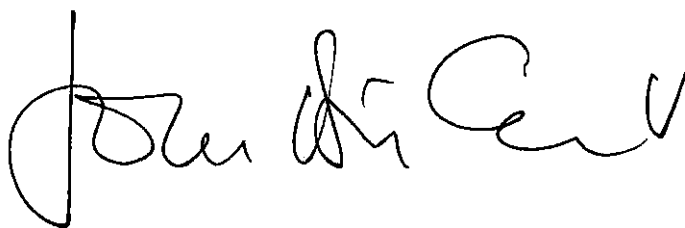
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pel Principat d'Andorra

A TANÁCS HATÁROZATA
(2004. november 29.)
a Régiók Bizottsága egy spanyol póttagjának kinevezéséről
(2004/829/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 263. cikkére,

tekintettel a spanyol kormány javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2002. január 22-én elfogadta a Régiók Bizottsága teljes jogú tagjainak és póttagjainak kinevezéséről szóló 2002/60/EK határozatot ⁽¹⁾.
- (2) Alejandro FONT de MORA y TURÓN hivatali idejének lejártát követően a Régiók Bizottsága egy póttagjának helye betöltetlen maradt, és erről a Tanácsot 2004. október 26-án tájékoztatták,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A Tanács Alejandro FONT de MORA y TURÓN helyére Gema AMOR PEREZ-t (Consejera de Cooperación y Participación, Gobierno de la Comunidad Autónoma de Valencia) nevezi ki a Régiók Bizottságának póttagjává a hivatali idő fennmaradó részére, azaz 2006. január 25-ig.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

L. J. BRINKHORST

⁽¹⁾ HL L 24., 2002.1.26., 38. o.

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. október 18.)

az egyes Indiából származó széles spektrumú antibiotikumok behozatalára végleges kiegyenlítő vámot kivető 2164/98/EK tanácsi rendelet gyorsított felülvizsgálatának befejezéséről

(2004/830/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 20. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően,

mivel:

(azaz 1996. július 1-től 1997. június 30-ig) nem, viszont azt követően exportálta a Közösségbe. A fentiek alapján kérte, hogy egyéni vámtételt állapítsanak meg rá, amelyben megállapítanak a támogatás tényét.

2. Gyorsított felülvizsgálat kezdeményezése

- (3) A Bizottság megvizsgálta a kérelmező által benyújtott bizonyítékokat, és azokat elegendőnek ítélte meg az alaprendelet 20. cikke alapján indítandó felülvizsgálat megvalósításához. A tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően, illetve miután a Közösség érintett ipari ágazatának lehetőséget biztosítottak véleménye kifejtésére, a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítéssel⁽³⁾ kezdeményezte a 2164/98/EK tanácsi rendeletnek a kérelmező tekintetében történő gyorsított felülvizsgálatát.

A. AZ ELŐZŐ ELJÁRÁS

- (1) A Tanács 2164/98/EK rendeletében⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 és ex 2941 90 00 KN-kód alá tartozó, Indiából származó, nem kimért adagokban vagy formában, vagy nem a kiskereskedelemben szokásos kiszerezésben lévő egyes széles spektrumú antibiotikumok, nevezetesen az amoxicillin trihidrát, az ampicillin trihidrát és a kefalexin (a továbbiakban: „az érintett termék”) importjára. Az intézkedések az egyes exportőrökre 0 %-tól 12 %-ig terjedő értékű formájában jelentek meg, a nem együttműködő exportőrök esetében 14,6 %-os maradvány vámtétellel.

B. A JELENLEGI ELJÁRÁS

1. Felülvizsgálati kérelem

- (2) A végleges intézkedések kivetését követően a Nestor Pharmaceuticals Limitedtől (a továbbiakban: „a kérelmező”), az érintett termék egyik indiai előállítójától az alaprendelet 20. cikke alapján kérelem érkezett a Bizottsághoz a 2164/98/EK tanácsi rendelet gyorsított felülvizsgálatának kezdeményezése iránt. A kérelmező állítása szerint semmiféle kapcsolatban nem áll az érintett termék más indiai exportőrével. Kijelentette továbbá, hogy az érintett terméket az eredeti vizsgálat időtartama alatt

3. Az érintett termék

- (4) A felülvizsgálat alá vont termék azonos a 2164/98/EK tanácsi rendelet hatálya alá eső termékkel.

4. A vizsgálati időszak

- (5) A támogatás vizsgálata a 2002. április 1-től 2003. márciusig terjedő időszakra (a továbbiakban: „felülvizsgálati időszak”) vonatkozott.

5. Az érintett felek

- (6) A Bizottság hivatalosan értesítette a kérelmezőt és az indiai hatóságokat a vizsgálat kezdeményezéséről. A többi érdekelt félnek lehetőséget adott továbbá arra, hogy nézeteiket írásban ismertessék és meghallgatást kérjenek. A Bizottsággal ugyanakkor nem ismertették a szóban forgó nézeteket és meghallgatást sem kértek.
- (7) A Bizottság kiküldte a kérdőívet a kérelmezőnek és a megadott határidőn belül megkapta a teljes választ. A Bizottság bekérte és ellenőrizte mindazokat az információkat, amelyeket a vizsgálathoz szükségesnek tartott, és ellenőrző látogatásokat végzett a kérelmező New Delhi-i és hyderabadi telephelyén.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 273., 1998.10.9., 1. o.

⁽³⁾ HL C 102., 2003.4.29., 6. o.

C. A FELÜLVIZSGÁLAT KÖRE

- (8) Mivel a kérelmező nem igényelte a sérelemre vonatkozó megállapítások vizsgálatát, a felülvizsgálat csak a támogatásokra szorítkozott.
- (9) A Bizottság ugyanazokat a támogatási szabályozásokat vizsgálta, mint az eredeti vizsgálat során. A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a kérelmező igénybe vett-e más támogatási szabályozásokat, vagy kapott-e *ad hoc* támogatásokat az érintett terméket illetően.

D. A VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

1. Új exportóri minősítés

- (10) A kérelmező hitelt érdemlően igazolta, hogy sem közvetlen, sem közvetett kapcsolatban nem állt egyetlen olyan exportra termelő indiai céggel sem, amely az érintett termék viszonylatában az érvényben lévő kiegyenlítő intézkedések hatálya alá esik.
- (11) A vizsgálat megerősítette, hogy a kérelmező nem exportálta az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak során, azaz 1996. július 1-től 1997. június 30-ig, és csak ezt az időszakot követően kezdte el a közösségi exportot.

A kérelmezőt egyébként az eredeti vizsgálati időszak során a Bizottsággal való együttműködés elutasításán túlmenő okok miatt egyénileg nem vizsgálták meg.

Ennek következtében megerősítették, hogy a kérelmezőt új exportörnek kell tekinteni. A Bizottság ennél fogva az alaprendelet 20. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy van-e mód a kérelmezőre vonatkozó egyéni kiegyenlítő vámtétel megállapítására.

2. Támogatás

- (12) A kérelmezőnek a Bizottság kérdőívére adott válaszában foglalt információi és a vizsgálat menete során begyűjtött információk alapján az alábbi rendszereket vizsgálták meg:
- behozatali vámelőjegyzési nyilvántartási rendszer,
 - jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere,
 - előjegyzési rendszer,
 - beruházási javak exportösztönzési rendszere,
 - aktív feldolgozási zóna/exportorientált egységek,
 - tényleges exportok előzetes engedélyezésén alapuló rendszere.

2.1. A társaság által eredetileg megvizsgált és használt rendszerek

2.1.1. Behozatali vámelőjegyzési nyilvántartási rendszer („DEPBS”)

Általános megállapítások

- (13) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező a DEPBS alapján kivitel utáni kedvezményekben részesült. A rendszer rész-

letes ismertetését a 2002–2007-re vonatkozó kiviteli és behozatali politika 4.3. pontja és az azt kiegészítő Eljárási Kézikönyv I. (2002–2007) kötetének (a továbbiakban: „a HOP I 02-07”) 4. fejezete tartalmazza⁽¹⁾. A 2002–2007-re vonatkozó kiviteli és behozatali politika a Külkereskedelemtől (fejlesztés és szabályozás) szóló 1992. évi 22. törvényen alapul.

- (14) A rendszer minden gyártó-exportőr vagy kereskedő-exportőr előtt nyitott. Mindannyian folyamodhatnak DEPBS-hiteltért, amelyet a rendszer keretében exportált termékek értékének egy bizonyos százalékában számolnak ki. Az indiai hatóságok a legtöbb termékre, így az érintett termékre is kidolgozták a DEPBS-kulcsokat. A kulcsokat a standard input/output normák (SION) alapján állapítják meg, figyelembe véve az export-termékbe beépített feltételezett importtartalmat és a feltételezett importra eső vámilletéket, tekintet nélkül arra, hogy az importvámokat valóban megfizették-e vagy sem.
- (15) Ahhoz, hogy jogosult legyen a rendszerben nyújtható támogatásra, a vállalatnak exportálnia kell. Az export tranzakció során az exportörnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságok felé, hogy a kivitelre a DEPBS keretében kerül sor. Az áruk kiviteléhez az indiai vámhatóságok a feladaskor kiállítják a kiviteli árujegyzéket. Ez az okmány egyebek között tartalmazza a kiviteli tranzakcióhoz nyújtandó DEPBS-hitel összegét is. Az exportör ekkor már tudja, hogy mekkora kedvezményhez fog jutni. A kiviteli árujegyzék kiállítását követően az indiai hatóságoknak már nincs rendelkezési joga a DEPBS-hitel odaítélése fölött. A kedvezmény kiszámítására vonatkozó DEPBS-kulcs megegyezik a kiviteli nyilatkozat megtétele időpontjában alkalmazandó kulccsal. Ennél fogva visszamenőlegesen nincs mód a kedvezmény szintjének módosítására.

- (16) Megállapítást nyert, hogy az indiai számviteli standardokkal összhangban a DEPBS-hiteket a kiviteli kötelezettség teljesítését követően a felmerülés időpontja szerinti nyereségként lehet elkönyvelni a kereskedelmi elszámolásokban.

- (17) Ezeket a hiteket a korlátozásmentesen behozható bármely áru – kivéve a beruházási javakat – későbbi behozatala után fizetendő vámok megfizetésére is fel lehet használni. Az ezen hitelek terhére behozott termékek a hazai piacon (hozzáadottérték-adó-köteles) értékesíthetők, illetve más módon is felhasználhatók.

A DEPB-hitelek szabadon átruházhatók és a kibocsátásuktól számított 12 hónapig érvényesek.

⁽¹⁾ Az indiai Kereskedelmi és Ipari Minisztérium 2002. március 31-i 1/2002-07. sz. értesítése.

(18) A DEPBS-hitelkérelem legfeljebb 25 kiviteli tranzakcióra, ha azonban elektronikus úton nyújtották be, korlátlan számú kiviteli tranzakcióra érvényes. Ténylegesen nincsenek szigorúan betartandó határidői, mivel a HOP I 02-07 4. fejezetének 47. pontjában említett határidőket mindig az adott DEPBS-kérelemben szereplő legújabb ügylettől kell számítani.

(19) A DEPBS legfontosabb jellemzői az eredeti vizsgálat óta nem változtak. Az e rendszer keretében nyújtott támogatás jogilag az exportteljesítménytől függ. Ennélfogva az eredeti vizsgálat során megállapították, hogy a támogatás az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül és kiegyenlíthető.

A támogatás összegének kiszámítása

(20) Az eredeti vizsgálat során a DEPBS-támogatás összegét az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének megfelelően rendelkezésre álló információk alapján számították ki, és a DEPBS-kulcsot időarányosan az alkalmazandó támogatási kulcsnak tekintették. A kérelmező együttműködése folytán, amit az alaprendelet 22. cikke (4) bekezdése értelmében a körülmények változásának értékeltek, ezt a módszert nem szabad rá nézve hátrányosan alkalmazni.

(21) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a vizsgálat időszaka során megállapíthatóan fennálló kedvezmény figyelembevételével számították ki. Ebben a tekintetben abból indultak ki, hogy a kedvezményezett akkor jut hozzá a kedvezményhez, amint a kiviteli ügylet a rendszer alapján lezajlik. Jelenleg az indiai kormánynak le kell mondania a vámilletékekről, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi támogatásnak minősül. Ahogy az a fenti (15) preambulumbekzdésből kitűnik, amint a vámhatóságok kiállítják a kiviteli árujegyzéket, amelyen egyebek között a szóban forgó kiviteli ügylethez nyújtandó DEPBS-hitel összege is szerepel, az indiai hatóságok már nem rendelkezhetnek sem a támogatás odaítéléséről, sem a támogatás összegéről. Ugyanebből a fenti preambulumbekzdésből kitűnik, hogy nincs visszamenőleges kihatása a megítélt előny szintjére, ha a kivitel tényleges időpontja és a DEPBS-engedély megadása között a DEPBS-kulcsokban bármilyen módosulás történik. Továbbá, a fenti (16) preambulumbekzdésből az is kitűnik, hogy a társaságok az indiai számviteli standardoknak megfelelően a DEPBS-hitelt a kiviteli ügylet szakaszában a felmerülés időpontja szerinti nyereségként is elkönyvelhetik. Végezetül annak következtében, hogy a társaság tudatában van annak, hogy DEPBS-támogatásban, illetve még más rendszerek szerinti további támogatásban fog részesülni, a társaság már kedvezőbb versenyhelyzetben van, mivel alacsonyabb árakban érvényesíteni tudja a támogatásokat.

(22) Ugyanakkor a kiegyenlítő vám kivetése mögött az a megfontolás áll, hogy orvosolják a tiltott versenyelőnyökre alapozott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot. A fentiek fényében helyénvaló úgy tekinteni a DEPBS-ből származó előnyökre, mint a vizsgálat időszaka alatti összes kiviteli ügyletre e rendszer keretében elnyert

hitelek összegére. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás megszerzésével kapcsolatban szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(23) A kérelmező állítása szerint a jelenlegi vizsgálat során csakis az érintett termék kiviteli ügyletei folytán keletkezett DEPBS-hiteket kell figyelembe venni a szubvenciók korlát kiszámításához. A DEPBS egyébként nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a DEPBS-hitelek felhasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Ellenkezőleg: a DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók, akár értékesíthetők is és felhasználhatók korlátozás nélkül importálható termékek behozatalára is (az érintett termék előállításához szükséges anyagok ebbe a kategóriába tartoznak), kivéve a beruházási javakat. Ebből az következik, hogy az érintett termék a keletkezett összes DEPBS-hitelből részesülhet.

(24) A kérelmező azt állította továbbá, hogy a DEPBS-hitelek átruházása után fizetendő hozzáadottérték-adót költségként kell levonni a támogatás összegének megállapításakor. A hozzáadottérték-adó azonban nem az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett, a támogatás jogcímének vagy magának a támogatásnak a megszerzéséhez szükségszerűen felmerülő költség. A hozzáadottérték-adó csupán következménye egy már megszerzett DEPBS-hitel értékesítéssel történő elidegenítésére vonatkozó tisztán kereskedelmi döntésnek, ahelyett hogy azt hozzáadottérték-adótól mentesen a további kiviteli ügyletek után fizetendő vámok ellentételezésére használnák fel. A DEPBS-hitelek megszerzésének kérelmezési díjait ugyanakkor szükséges kiadásnak tekintették és ezért levonták őket.

(25) A teljes támogatási összeget (számláló) a felülvizsgálati időszak összes exportértékesítésére (nevező) nézve nyújtották az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján, mivel ezt a támogatást nem az előállított, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozva adták meg. Ebben a rendszerben a kérelmező szubvenciók korlátja 3,3 % volt.

2.1.2. Jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere („ITES”)

(26) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező a felülvizsgálati időszak során részleges jövedelemadó-mentességben részesült az exportértékesítéseiből származó nyereségét illetően. A mentesség jogi alapját a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény 80HHC szakasza mondja ki.

(27) A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény 80HHC szakaszát a 2005–2006. adóév tekintetében (azaz a 2004. április 1-ével kezdődő és 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évre) eltörölték. Ennek következtében a rendszer 2004. március 31. után semmiféle előnyt nem juttat a kérelmezőnek. Az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével összhangban ezt a rendszert ennél fogva nem egyenlítik ki.

2.2. Az eredeti vizsgálat alá vont, de a társaság által nem használt rendszerek

2.2.1. Az előjegyzési rendszer („PBS”)

- (28) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem részesült az 1997. április 1-jén eltörölt PBS-kedvezményekben, amelyeket utódja, a DEPBS váltott fel.

2.2.2. Beruházási javak exportösztönzési rendszere („EPCGS”)

- (29) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem importált beruházási javakat az EPCGS keretében, és ennél fogva nem vette igénybe a rendszert.

2.2.3. Aktív feldolgozási zóna („EPZ”) / Exportorientált egységek („EOU”)

- (30) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem export-szabadterületen található és nem is exportorientált egységként működött, és ennél fogva nem vette igénybe ezeket a rendszereket.

2.3. A kérelmező által az érintett termék vonatkozásában használt, és kiegyenlíthetőnek talált egyéb rendszer: Tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere

Jogalap

- (31) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező a felülvizsgálati időszak során megkapta a rendszer kedvezményeit. A rendszer részletes ismertetését az EXIM-policy 02-07 4.1.1-től 4.1.7-ig terjedő pontjai és a HOP I 02-07 4.1-től 4.30-ig terjedő fejezetei tartalmazzák.

A támogathatóság feltételei

- (32) Ez a rendszer a támogató előállítókhoz „kötött” gyártó-exportőrök vagy kereskedő-exportőrök előtt áll nyitva.

Gyakorlati végrehajtás

- (33) A tényleges exportok előzetes engedélyezésén alapuló rendszere lehetővé teszi az előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalát, amelyeket a létrejövő exporttermékbe ténylegesen beépítenek. Az indiai hatóságok általi ellenőrzés céljára az exportőrt a törvény arra kötelezi, hogy „meghatározott alakiságú (HOP I 02-07 4.30. fejezete és 18. függeléke) valódi és megfelelő számlavezetést tartson fenn valamennyi engedély tekintetében az importált áruk fogyasztásáról és felhasználásáról”, vagyis vezessen fogyasztási nyilvántartást. Az indiai hatóságok mind a behozatali engedélyezést, mind a kiviteli kötelezettséget mennyiségileg és érték szerint rögzítik, és azt az engedélyen feltüntetik. Emellett a behozatal és a kivitel időpontjában az indiai hatóságoknak az idevonatkozó ügyleteket rá kell vezetniük az engedélyre. A rendszer keretében engedélyezett import volumenét a standard normák („SION”) alapján állapítják meg az indiai hatóságok, amelyek állításuk szerint a keletkező exporttermék referenciamennyiségének előállításához szükséges felhasználást a leghatékonyabban tükrözik. SION-ok a legtöbb terméket illetően léteznek, az érintett terméket is beleértve, és azokat a HOP II 02-07-ben teszik közzé. Az előállításához szükséges importanyagok nem

ruházhatók át, és azokat a keletkező exporttermék előállításához kell felhasználni. A kiviteli kötelezettséget az előírt határidőn belül kell teljesíteni (18 hónap, ami két alkalommal 6-6 hónapra meghosszabbítható).

- (34) A felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy az előállításához szükséges anyagok, amelyeket a kérelmező e rendszer keretében a SION-norma alapján kiállított behozatali engedélyek alapján vámmentesen importált, meghaladták a keletkező exporttermék előállításához szükséges referenciamennyiséget. Következésképpen az érintett termékre vonatkozó SION nem volt kellőképpen pontos. Emellett a kérelmező a vonatkozó fogyasztási nyilvántartást nem a valós fogyasztásának megfelelően vezette. Ehelyett helytelenül ebben a nyilvántartásban vezette fogyasztását az indiai hatóságok kedvezőbb SION-jai szerint, bár a keletkező referenciajellegű exporttermelés céljaira ténylegesen kevesebbet használt fel az előállításához szükséges anyagokból. Sem a kérelmező, sem az indiai hatóságok nem tudták bizonyítani, hogy a behozatali vámmentesség nem eredményezett túlzott kiegyenlítést.

Következtetés

- (35) A behozatali vámok alóli mentesítés az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és a 2. cikk (2) bekezdése értelmében vett támogatásnak, azaz az indiai kormány általi támogatásnak minősül, amely előnyhöz juttatta a kérelmezőt. Ráadásul a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül és kiegyenlíthető.
- (36) Ezt a rendszert nem lehet az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának értelmében vett megengedhető adóvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek tekinteni. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. mellékletének i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletben (a helyettesítő visszatérítés meghatározása és szabályai) lefektetett szigorú szabályoknak. Az indiai hatóságok nem alkalmazták hatékonyan az ellenőrzési rendszerüket vagy eljárásukat, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy az exportált termék előállításához használták-e és milyen mértékben az előállításához szükséges anyagokat (az alaprendelet II. melléklete II. pontjának 4. alpontja és a helyettesítő visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. pontjának 4. alpontja). Az érintett termékre vonatkozó SION-ok nem voltak kellőképpen pontosak, és ezért nem lehet őket a tényleges fogyasztás ellenőrzőrendszerének tekinteni. Nem valósult meg a tényleges fogyasztás pontosan vezetett nyilvántartásán alapuló hatékony ellenőrzés. Emellett az indiai hatóságok nem végezték el a szóban forgó ténylegesen felhasznált anyagokon alapuló további ellenőrzést sem, noha azt egy hatékonyan alkalmazott ellenőrzőrendszer hiányában általában el kellene végezni (az alaprendelet II. melléklete II. pontjának 5. alpontja és a III. melléklet II. pontjának 3. alpontja), és azt sem bizonyították, hogy nem került sor túlzott kiegyenlítésre.

- (37) E következtetések nyilvánosságra kerülésekor a kérelmező állította, hogy a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere megengedett visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszerként működött. Új, tényszerű bizonyíték benyújtása vagy állításai alátámasztása nélkül úgy érvelt, hogy az indiai hatóságok az alaprendelettel összhangban álló megfelelő ellenőrzést vezettek be. Ennek érdekében a kérelmező az indiai hatóságok számára rendelkezésre álló alábbi ellenőrzési elemekre hivatkozott: a termékre vonatkozó, állítólag pontos SION-ok, a behozatali és kiviteli okmányokban (kiviteli árujegyzék, behozatali vámbevallás) az előállításához szükséges anyagokra és a keletkező termékekre vonatkozó mennyiségi információk, a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere alá eső behozatalokra és kivitelekre vonatkozó vámörizeti nyilvántartás (lásd a fenti (33) preambulumbekendést), kiviteli vámelőjegyzési tanúsítványok könyve („DEECB”) és az indiai hatóságok által a fogyasztási adóigazgatás körében alkalmazott további ellenőrzési mechanizmusok (amelyek annak elkerülésére szolgálnak, hogy az előállításához szükséges anyagokra jogalap nélkül ne lehessen fogyasztási adóhitelt („CENVAT”) igénybevenni az előzetes engedélyezési rendszer keretében vámmentesen behozott, az előállításához szükséges anyagok után). A továbbiakban a kérelmező azzal érvelt, hogy a Bizottságnak számszerűsítania kell a SION pontatlanságait. Emellett a kérelmező fenntartotta, hogy ahhoz, hogy az alaprendelettel összhangban legyen, az ellenőrzési rendszernek nem kell minden szállítmány esetében megbizonyosodnia a behozott anyagok és a keletkező termékek közötti kapcsolatról. Végezetül a kérelmező azt állította, hogy a Bizottságot kötelezik a régebbi vizsgálatainak eredményei, és emiatt nem kifogásolhatja az előzetes engedélyezési rendszert.
- (38) A kérelmezőnek a fenti (37) preambulumbekendésben összefoglalt álláspontja nem változtatja meg a Bizottságnak a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszerére vonatkozó következtetéseit. A kérelmező nem vitatta, hogy az indiai hatóságok jelen esetben *de jure* ugyan igen, *de facto* viszont mégsem alkalmazták hatékonyan a tényleges fogyasztásra vonatkozó ellenőrzési rendszert. A tényleges fogyasztást illetően a kérelmező által átadott adatok alapján a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az érintett termékre vonatkozó SION nem kellőképpen pontos (lásd a fenti (34) preambulumbekendést). A kérelmezőnek erről tudomása van, és a vizsgálat során ezt az ellenőrzést végző csoportnak meg is erősítette. A Bizottságnak nem feladata, hogy megállapítsa a SION pontatlanságának pontos értékét, viszont az igen, hogy megfelelő bizonyíték alapján vitassa a standard normák állítólagos pontosságát. A kérelmező egyébként semmivel sem bizonyította, hogy az indiai hatóságok által az előzetes engedélyezési rendszer keretében végzett ellenőrzés céljaira olyan nyilvántartásokat vagy más dokumentációt vezetett volna, amelyek tükröznék a tényleges – azaz nem csupán a standard norma szerinti – fogyasztását. Emiatt a kiviteli célú termelésben felhasznált mennyiségek ellenőrzése során az indiai hatóságok nem eléggé pontos standard normákra voltak kénytelenek támaszkodni. A Bizottság álláspontja szerint ez nem elegendő az alaprendelet II. és III. mellékletével összhangban álló hatékony ellenőrzési rendszer követelményeinek kielégítéséhez.
- (39) A kérelmező nem támasztotta alá, hogy a CENVAT-hitelek fogyasztási adó-ellenőrzése bármiféle információt adna az előállításához szükséges anyagok és a keletkező exporttermékek közötti összefüggésről. Emiatt tehát a Bizottság ezeket az ellenőrzéseket nem tekinti az az alaprendelet II. és III. mellékletével összhangban álló ellenőrzési rendszer részének. Ráadásul az EXIM-policy 02-07 eltörölte a DEECB-t, és emiatt az – a kérelmező állításával szemben – már nem minősül megfelelő ellenőrzési rendszernek. Az sem nyert továbbá igazolást, hogy a tényleges fogyasztásra vonatkozó adatokat a kérelmező a DEECB-ben vezette volna. Nem kaptunk bizonyítékot arra nézve, hogy az indiai hatóságok így vagy úgy hatékony rendszert működtettek volna annak érdekében, hogy a szükséges pontossággal feltárják az előállításához behozott anyagok és a keletkező termékek közötti összefüggést, azaz másként, mint a túlságosan nagyvonalú standard normák alapján. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az ellenőrzési rendszernek mindenképpen a szállítmányok egyenkénti ellenőrzésén kell alapulnia annak érdekében, hogy az EXIM-policy 02-07 által lefektetett, és a fenti (33) preambulumbekendésben említett standardnak megfeleljen. Emellett csak ez a standard teszi lehetővé, hogy az ellenőrzést végző hatóságok meggyőződjhessenek arról, hogy a visszatérítési vagy a helyettesítő visszatérítési rendszer szigorú szabályait valóban betartották. Utalni kell arra, hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja értelmében a helyettesítő visszatérítési rendszerre csak bizonyos esetekben – egyebek között az előállításához szükséges helyettesítő anyag behozatala és a kivitel közötti kétéves időszak során – van lehetőség.
- (40) Végezetül a Bizottságot nem kötelezik a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszerére vonatkozó korábbi megállapítások. A rendszert sohasem elemezték a jelen vizsgálat során megállapítottakhoz hasonló tények alapján, különösen az érintett termékre vonatkozó SION pontatlanságát illetően.
- (41) Ebből az következik, hogy engedélyezett vámvisszatérítési rendszer vagy helyettesítő visszatérítési rendszer hiányában és amiatt, hogy az ellenőrző rendszert nem hatékonyan alkalmazzák a kívánt célra, a kiegyenlítő kedvezmény az általában a behozatalkor esedékes összes behozatali vám visszatérítésének minősül.
- A támogatás összegének kiszámítása
- (42) A támogatás összegét a ki nem vetett behozatali vámok alapján számították ki (alapvám és a speciális pótlólagos vám) a felülvizsgálati időszakban az érintett termék tekintetében a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszere keretében importált anyagokra vonatkozóan, az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakkal összhangban levont támogatás megszerzéséhez indokoltan felmerült díjakkal (számláló). Ezt az összeget a felülvizsgálati időszakban az érintett termék által gerjesztett kiviteli forgalomra (nevező) nézve ajánlották meg az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján, miután ezt a támogatást nem az előállított, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségekre hivatkozva adták meg. Az ezen az alapon megszerzett támogatás mértéke 22 % volt.

3. A kiegyenlíthető támogatások teljes mennyisége

- (43) A fent említett rendszerekre vonatkozó megállapításokra való tekintettel, a kérelmező kiegyenlíthető támogatásainak összege az alábbiak szerint alakul:

(%)

	DEPBS	Előzetes engedélyezési rendszer	Összesen
Nestor Pharmaceuticals Ltd.	3,3	22	25,3

- (44) Az alaprendelet 15 cikkének (1) bekezdése értelmében a kiegyenlítő vám összege nem érheti el a kiegyenlíthető támogatások végösszegét, amennyiben ez a kisebb vám alkalmas a Közösséget érintő sérelem ellensúlyozására. Az eredeti vizsgálat során a kárkiegyenlítés átlagos szintjét 14,6 %-ban állapították meg. A kérelmező nem kérte a károkra vonatkozó megállapítások felülvizsgálatát. Ennélfogva a jelen felülvizsgálatban a kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg az eredetileg megállapított kárkiegyenlítési szintet.

E. A GYORSÍTOTT FELÜLVIZSGÁLAT LEZÁRÁSA

- (45) A jelen felülvizsgálat során tett megállapítások alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérelmező által előállított és exportált érintett termék közösségi behozatalára továbbra is érvényes az eredeti vizsgálat során megállapított kárkiegyenlítési szintnek megfelelő kiegyenlítő vám.
- (46) Tekintettel arra, hogy ez a vámtétel már érvényben van a 2164/98/EK tanácsi rendelet 1. cikke (2) bekezdésében

konkrétan fel nem sorolt valamennyi társaságra, ezt a rendeletet nem szükséges módosítani. A kérelmezőre vonatkozó gyorsított felülvizsgálati eljárást ennélfogva meg kell szüntetni.

F. LEZÁRÁS

- (47) A kérelmező és az indiai hatóságok tájékoztatást kaptak azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a gyorsított felülvizsgálati eljárás lezárása kívánatos volt. Észrevételeik megtételére ésszerű határidőt kaptak. Az indiai hatóságok nem tettek észrevételt. A kérelmezőnek a lezárásra vonatkozó megjegyzéseit – amelyek csak a tényleges exportok előzetes engedélyezési rendszerét érintik – a (37)–(40) preambulumbekkezdésekben foglaltaknak megfelelően figyelembe lettek véve.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

Egyetlen cikk

A Tanács 2164/98/EK rendeletének a Nestor Pharmaceuticals Limitedre vonatkozó gyorsított felülvizsgálata ezzel lezárult.

Kelt Brüsszelben, 2004. október 18-án.

a Bizottság részéről

Pascal LAMY

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. december 3.)

a 2003/526/EK határozat Németország Észak-Rajna-Vesztfáliában és Szlovákiában a klasszikus sertéspestis elleni védekezésre irányuló intézkedések tekintetében történő módosításáról

(az értesítés a B(2004) 4506. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2004/831/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvre és különösen ⁽¹⁾ annak 10. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) A klasszikus sertéspestisre vonatkozó egyes védekezési intézkedésekről szóló, 2003. július 18-i 2003/526/EK bizottsági határozatot ⁽²⁾ az egyes tagállamokbeli klasszikus sertéspestis kitérőkre válaszul fogadták el. Ez a határozat az erre a betegségre vonatkozó további járványvédelmi intézkedéseket állapított meg.
- (2) A klasszikus sertéspestissel kapcsolatos helyzet jelentősen javult Németország Észak-Rajna-Vesztfáliában. Ezért a 2003/526/EK határozat által elfogadott intézkedéseket Észak-Rajna-Vesztfália tekintetében nem kell tovább alkalmazni.
- (3) Nemrégiben klasszikus sertéspestis eseteket észleltek Szlovákiában a Velký Krtíš körzetben található vadászókban, amelyeket korábban a betegség nem érintett. Ezért a 2003/526/EK határozatot e tagállam járványügyi helyzetének figyelembevételére céljából módosítani kell.
- (4) Franciaország, Németország és Luxemburg általános betegséggel kapcsolatos helyzetének tükrében indokolt meghosszabbítani a 2003/526/EK határozat érvényességét a klasszikus sertéspestis tekintetében.
- (5) Ezért a 2003/526/EK határozatot ennek megfelelően módosítani kell.
- (6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

A 2003/526/EK határozat a következőképpen módosul:

1. a 11. cikkben a „2004. október 31.” időpont helyébe „2005. április 30.” időpont lép;
2. a 2003/526/EK határozat melléklete a következőképpen módosul:

— az I. rész, 1. pontjának A. alpontját el kell hagyni,

— a II. rész helyébe a következő szöveg lép:

„Szlovákia a 2., 3., 5., 7. és 8. cikkben említett területei:

A trnavai állat-egészségügyi és élelmiszerügyi igazgatási körzet (amely a Piešťany, Hlohovec és Trnava körzeteket foglalja magában); Levice (amely a Levice körzetet foglalja magában); Nitra (amely a Nitra és Zlaté Moravce körzeteket foglalja magában); Topolčany (amely a Topolčany körzetet foglalja magában); Nové Mesto nad Váhom (amely a Nové Mesto nad Váhom körzetet foglalja magában); Trenčín (amely a Trenčín és a Bánovce nad Bebravou körzeteket foglalja magában); Prievidza (amely a Prievidza és a Partizánske körzetet foglalja magában); Púchov (amely a Púchov és Ilava körzeteket foglalja magában); Žiar nad Hronom (amely a Žiar nad Hronom, Žarnovica és Banská Štiavnica körzeteket foglalja magában); Zvolen (amely a Zvolen és Detva körzeteket foglalja magában); Banská Bystrica (amely a Banská Bystrica és Brezno körzeteket foglalja magában); Lučenec (amely Lučenec és Poltár körzeteket foglalja magában); Velký Krtíš.”

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 3-án.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o. A legutóbb a 2002/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 315., 2002.11.19., 14. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 183., 2003.7.22., 46. o. A legutóbb a 2004/625/EK határozattal (HL L 280., 2004.8.31., 36. o.) módosított határozat.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2004. december 3.)****az Északi-Vogézekben a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felszámolására és a klasszikus sertéspestis elleni sürgősségi vakcinázására irányuló terv jóváhagyásáról***(az értesítés a B(2004) 4538. számú dokumentummal történt)***(csak a francia szöveg hiteles)****(EGT vonatkozású szöveg)****(2004/832/EK)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a klasszikus sertéspestis ellenőrzésére vonatkozó közösségi intézkedésekről szóló, 2001. október 23-i 2001/89/EK tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére és 20. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) 2002-ben a klasszikus sertéspestis kitörése megerősítést nyert a franciaországi Moselle és Meurthe-et-Moselle-i vaddisznó-állományban. Abban az időszakban a betegség csak a Moselle északi részén található thionville-i területet érintette. Jelenleg ezen a területen megvalósult a betegség teljes ellenőrzése.
- (2) A 2002/626/EK határozat⁽²⁾, alapján a Franciaország által benyújtott, a Moselle és Meurthe-et-Moselle-i területet érintő, a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felszámolására vonatkozó terv elfogadásra került.
- (3) Franciaország még egy intenzív programot is beépített a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felmérésére az Ardennek, a Moselle és Meurthe-et-Moselle és alsó-rajnai, Belgiumot, Németországot és Luxemburgot határoló területen. Ez a program jelenleg is folyamatban van.
- (4) A klasszikus sertéspestis megjelenését a vaddisznó-állományban később Alsó-Rajna tartományban is megerősítették, és ez a Moselle északkeleti részére, az Északi-Vogézek területére is áttejedt. Megállapították, hogy ezt a második járványt más vírustörzs okozta, és ez a thionville-i területtől eltérő módon fejlődött ki.

- (5) Ennnek megfelelően Franciaország most egy tervet nyújtott be a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felszámolására az Északi-Vogézek területén. Ezenkívül, mivel ez a tagország e területen be kívánja vezetni a vaddisznók vakcinázását, sürgősségi vakcinázási tervet is benyújtott jóváhagyásra.

- (6) A francia hatóságok engedélyezték élő, attenuált vakcina használatát a klasszikus sertéspestis (C törzs) felszámolására a vaddisznók orális immunizálására csalétek-vakcina alkalmazása révén.

- (7) Az Északi-Vogézek területén a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felszámolására és a betegség elleni sürgősségi vakcinázására irányuló tervet a Franciaország által benyújtott formában megvizsgálták és megállapították, hogy a 2001/89/EK irányelvnek megfelel.

- (8) Az átláthatóság érdekében szükséges, hogy ebben a határozatban kijelöljék azokat a földrajzi területeket, ahol a felszámolási és a sürgősségi vakcinázási tervet végrehajtják.

- (9) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban állnak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A melléklet 1. pontjának megfelelően a Franciaország által benyújtott, ezen a területen a vaddisznók klasszikus sertéspestisének felszámolására irányuló tervet jóváhagyták.

⁽¹⁾ HL L 316., 2001.12.1., 5. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 200., 2002.7.30., 37. o.

2. cikk

A melléklet 2. pontjának megfelelően a Franciaország által benyújtott, ezen a területen a vad-disznók sürgősségi vakcinázására irányuló tervet jóváhagyták.

3. cikk

Franciaország azonnali hatállyal meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy eleget tegyen e határozatnak, és ezeket az intézkedéseket kihirdeti. Erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

4. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 3-án.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

1. Területek, ahol a felszámolási tervet végrehajtják**A. Fertőzött övezetek**

Alsó-Rajna tartomány és a Moselle területe, amely a D 264-es úttól nyugatra található a Németországgal határos Weissembourgh-tól Soultz sous forêts-ig; a D 28-as úttól északra Soultz sous forêts-től Reichshoffenig (ebbe a területbe beletartozik Reichshoffen egész térsége); a D 62-es úttól keletre Reichshoffentől Bitche-ig, illetve a D 35-ös úttól keletre Bitche-től a német határig (Ohrenthalban); a német határtól délre Ohrenthaltól Wissembourgig, illetve 5-től 10 km-ig terjedő sávban, ahol a vakcinázásra sor kerül.

B. Felügyeleti övezet

Alsó-Rajna tartomány és a Moselle területe, amely az A4-es autópályától északra található Strasbourgától Herbitzheimig, illetve a des Houillères-csatornától keletre, valamint a Sarre folyónál Herbitzheimtől Sarreguimemines-ig.

2. Területek, ahol a sürgősségi vakcinázási tervet végrehajtják

Alsó-Rajna tartomány és a Moselle területe, amely a D 264-es úttól nyugatra található a Németországgal határos Wissembourgh-tól Soultz sous forêts-ig; a D 28-as úttól északra Soultz sous forêts-től Reichshoffenig (ebbe a területbe beletartozik Reichshoffen egész térsége); a D 62-es úttól keletre Reichshoffentől Bitche-ig, illetve a D 35-ös úttól keletre Bitche-től a német határig (Ohrenthalban); a német határtól délre Ohrenthaltól Wissembourgig, valamint ezen övezet körül 5-től 10 km-ig terjedő sávban.

(Az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A TANÁCS 2004/833/KKBP HATÁROZATA

(2004. december 2.)

a 2002/589/KKBP együttes fellépésnek az Európai Unió által az ECOWAS-nak a könnyű fegyverekre vonatkozó moratórium keretében nyújtott hozzájárulására tekintettel történő végrehajtásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

2. cikk

tekintettel az Európai Uniónak a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek destabilizáló felhalmozódása és elterjedése elleni küzdelemhez történő hozzájárulásáról szóló 2002. július 12-i, 2002/598/KKBP tanácsi együttes fellépésre⁽¹⁾, és különösen annak 3. cikkére, összefüggésben az Európai Unióról szóló szerződés 23. cikkének (2) bekezdésével,

mivel:

- (1) A kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek túlzott és ellenőrizetlen felhalmozódása és elterjedése fenyegetést jelent a békére és biztonságra nézve, és csökkenti a fenntartható fejlődés kilátásait; különösen Nyugat-Afrika esetében.
- (2) A 2002/589/KKBP együttes fellépés 1. cikkében meghatározott célok megvalósítása során az Európai Unió az illetékes nemzetközi fórumokon a bizalomépítő intézkedések előmozdítását tűzte ki célul. Ennek értelmében ez a határozat az említett együttes fellépés végrehajtására szolgál.
- (3) Az Európai Unió úgy véli, hogy egy pénzügyi hozzájárulás és műszaki támogatás a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közösségének (ECOWAS) a kézi lőfegyverekre és a könnyű fegyverekre vonatkozó kezdeményezésének a megszilárdítását szolgálhatná.
- (4) Az Európai Uniónak ezért szándékában áll az ECOWAS-nak pénzügyi hozzájárulást és műszaki támogatást nyújtani a 2002/589/KKBP együttes fellépés II. címével összhangban,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

- (1) Az Európai Unió hozzájárul a könnyű fegyverek behozatalára, kivitelére és előállítására vonatkozó ECOWAS-moratórium keretén belüli projektek végrehajtásához.
- (2) E célból az Európai Unió pénzügyi hozzájárulást és műszaki támogatást nyújt az ECOWAS Műszaki Titkárság keretén belüli Könnyű Fegyverekért Felelős Egység felállítására, valamint a moratóriumnak az ECOWAS-tagállamok közötti, könnyű fegyverekről szóló egyezményre történő átalakítása érdekében. A segítségnyújtásra vonatkozó szabályokat a melléklet tartalmazza.

⁽¹⁾ HL L 191., 2002.7.19., 1 o.

(1) Az 1. cikkben meghatározott célok elérése érdekében az elnökség projektigazgatót nevez ki abudzsai (Nigéria) székhellyel.

(2) A projektigazgató az elnökség irányításával látja el feladatait.

(3) A projektigazgató a főtítkárs/a KKBP főképviseelője támogatását élvező elnökség közreműködésével rendszeresen jelentést tesz a Tanácsnak, illetőleg kijelölt szerveinek.

(4) Tevékenységei gyakorlása során a projektigazgató, amennyiben szükséges, együttműködik a tagállamok és a Bizottság helyi képviseléivel.

3. cikk

Ennek a határozatnak a pénzügyi végrehajtására a Bizottság kap megbízást. E célból a Bizottság finanszírozási megállapodást köt az ECOWAS-szal az Európai Unió — vissza nem térítendő támogatás formájában történő — hozzájárulásának felhasználási feltételeire vonatkozóan. Ez a támogatás tizenkét hónapos időtartamon keresztül az ECOWAS Műszaki Titkárságának keretén belüli Könnyű Fegyverekért Felelős Egység létrehozásához, valamint az ECOWAS moratóriumának az ECOWAS-tagállamok közötti, a kézi lőfegyverekről és a könnyű fegyverekről szóló egyezménnyé történő átalakításához szükséges javadalmazások, utazási költségek, ellátmány és felszerelések fedezésére szolgál. A megkötendő finanszírozási egyezmény meghatározza, hogy az Európai Uniónak a projekt jelentőségéhez igazodó hozzájárulásának átláthatóságát az ECOWAS felügyeli.

4. cikk

(1) Az 1. cikkben említett célokra szolgáló pénzügyi referenciaösszeg 515 000 EUR.

(2) Az elnökség és a Bizottság a Tanács illetékes szerveinek rendszeresen jelentést tesz az Európai Unió kézi lőfegyverek területén folytatott tevékenységeinek következetességéről, különös figyelemmel a fejlesztési politikájára, a 2002/589/KKBP együttes fellépés 9. cikke (1) bekezdésével összhangban. A Bizottság különösen a 3. cikk első mondatában említett vonatkozásokról tesz jelentést. Ezeknek az információknak nevezetesen az ECOWAS által, a Bizottsággal való szerződéses kapcsolatának keretén belül adott rendszeres jelentéseken kell alapulniuk.

5. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba. Ez a határozat 2005. december 31-én hatályát veszti.

7. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 2-án.

6. cikk

Ezt a határozatot az elfogadásától számított hat hónap elteltével felül kell vizsgálni.

a Tanács részéről

az elnök

J. P. H. DONNER

MELLÉKLET

AZ EU TÁMOGATÁSI PROJEKTJE AZ ECOWAS RÉSZÉRE

A projekt célkitűzése: az ECOWAS-moratóriumnak a könnyű fegyverek behozataláról, kiviteléről és gyártásáról szóló kötelező erejű regionális egyezményé történő átalakítása 2005 decemberében, Nyugat-Afrikának az Egyesült Nemzetek 2006-os cselekvési programjáról szóló felülvizsgálati konferenciához való operatív hozzájárulása érdekében.

A projekt ütemterve és végrehajtása: a könnyű fegyverekről szóló regionális egyezmény tervezetének az ECOWAS államfői részére történő bemutatása 2005 decemberében.

- 2005. január–június: a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek területére vonatkozó jogalkotási és rendelkezési rendszer felülvizsgálata az ECOWAS 15 országában.
 - A PCASED (a biztonság és a fejlődés összehangolására és támogatására vonatkozó program végrehajtására irányuló cselekvési terv (1999. március – 2004. november)) által, a nemzeti bizottságoknak a civil társadalom támogatásával történő felállítása során ezen a területen szerzett tapasztalat felhasználása.
 - Az ECOWAS végrehajtó titkárságának felügyelete alatt, a felülvizsgálattal megbízott olyan afrikai szakértő kijelölése, aki tapasztalattal rendelkezik a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek területén az ECOWAS övezetben (a PCASED személyzetének tagja). Egy hetes tartózkodás az ECOWAS minden egyes országában a könnyű fegyverek problémájára irányuló egyedi nemzeti megközelítések meghatározása céljából.
 - Más afrikai, regionális szervezetek (Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC)/Kelet-Afrika) által ezen a területen szerzett tapasztalatok figyelembe vétele:
 - A SADC lőfegyverekről szóló jegyzőkönyve (2001)
 - Nairobi által a könnyű fegyverek terjedésének problémájára irányuló összehangolt cselekvési program (2004).
 - Az ECOWAS könnyű fegyverekért felelős egységének keretén belül a szeminárium/tanácskozás előkészítésére irányuló ülés megszervezése (Abuja). A PCASED szakértője a könnyű fegyverekért felelős egységnek beszámol a regionális felülvizsgálat eredményeiről.
- 2005. július–szeptember:
 - A könnyű fegyverekért felelős egység megszerkeszti a regionális egyezmény tervezetét.
 - Az ECOWAS végrehajtó titkársága az egyezménytervezet népszerűsítésére törekszik az ECOWAS tagállamaiban.
- 2005. október–november:
 - Az ECOWAS 15 tagállama képviselőinek és nemzeti szakértőinek részvételével zajló abujai szeminárium/tanácskozás megszervezése.
 - A könnyű fegyverekért felelős egység véglegesíti a regionális egyezmény tervezetét.
- 2005. december:
 - Az ECOWAS államfői részére az egyezmény végleges tervezetének bemutatása és elfogadásra való megnyitása az ECOWAS rendes csúcstalálkozója alkalmával.